

FAKULTA APLIKOVANÝCH VĚD
ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY
V PLZNI

KATEDRA INFORMATIKY
A VÝPOČETNÍ TECHNIKY

Diplomová práce

Generování jednotkových testů s využitím LLM

Milan Horínek

FAKULTA APLIKOVANÝCH VĚD
ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY
V PLZNI

KATEDRA INFORMATIKY
A VÝPOČETNÍ TECHNIKY

Diplomová práce

Generování jednotkových testů s využitím LLM

Bc. Milan Horínek

Vedoucí práce

Ing. Richard Lipka, Ph.D.

© Milan Horínek, 2024.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část tohoto dokumentu nesmí být reprodukována ani rozšiřována jakoukoli formou, elektronicky či mechanicky, fotokopírováním, nahráváním nebo jiným způsobem, nebo uložena v systému pro ukládání a vyhledávání informací bez písemného souhlasu držitelů autorských práv.

Citace v seznamu literatury:

HORÍNEK, Milan. *Generování jednotkových testů s využitím LLM*. Plzeň, 2024. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta aplikovaných věd, Katedra informatiky a výpočetní techniky. Vedoucí práce Ing. Richard Lipka, Ph.D.

Podklad pro zadání DIPLOMOVÉ práce studenta

Jméno a příjmení: **Bc. Milan HORÍNEK**
Osobní číslo: **A23N0089P**
Adresa: **Česká 1024/6, Most, 43401 Most 1, Česká republika**
Téma práce: **Generování jednotkových testů s využitím LLM**
Téma práce anglicky: **LLM based unit test generator**
Jazyk práce: **Čeština**
Vedoucí práce: **Ing. Richard Lipka, Ph.D.**
Katedra informatiky a výpočetní techniky

Zásady pro vypracování:

1. Seznamte se s existujícími LLM, jejich technologií a možnostmi použití.
2. Prostudujte existující literaturu ohledně generování jednotkových testů, zejména s ohledem na využití neuronových sítí a LLM.
3. Seznamte se s existujícími ukázkovými programy s možností injekce chyb a vyberte vhodný testovací program.
4. Navrhněte a implementujte automatizovaný nástroj využívající popis testu v přirozené řeči, LLM a případně další informace, který vygeneruje sadu jednotkových testů.
5. Ověřte kvalitu automaticky vytvořených testů zejména s ohledem na přesnost a úplnost.
6. Zhodnoťte možnosti současných LLM pro generování testů.

Seznam doporučené literatury:

Dodá vedoucí práce.

Podpis studenta:

Datum:

Podpis vedoucího práce:

Datum:

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracoval samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů. Tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

Beru na vědomí, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona v platném znění, zejména skutečnost, že Západočeská univerzita v Plzni má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona.

Plzeň dne 14. května 2024

.....

Milan Horínek

V textu jsou použity názvy produktů, technologií, služeb, aplikací, společností apod., které mohou být ochrannými známkami nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků.

Abstrakt

TBD

Abstract

TBD

Klíčová slova

LLM • testing • unit • Robot Framework

Poděkování

TBD

Obsah

1	Úvod	3
1.1	Testy	3
1.2	Jazykové modely	3
1.3	Motivace	3
2	Rešerše	4
2.1	Provedená práce v problematice	4
2.1.1	Předchozí automatizovaná řešení	4
2.1.2	Vydané publikace	8
2.1.3	Modely	9
2.2	Testovací program	12
3	Návrh	14
3.1	Co a jak testujeme	14
3.2	Navrhované řešení	14
4	Generování testů	15
4.1	Prerekvizity pro generování spuštění testů	15
4.2	Výběr scénářů	15
4.3	Nahrávání scénářů	16
4.4	Výběr požadavků	19
4.4.1	Vytvoření nového testu	19
4.4.2	Vyplnění požadavků	21
4.5	Dotazování LLM	22
4.5.1	Modely a jejich spuštění	22
4.5.2	Dotazy	25
5	Spuštění testů	30
5.1	Spuštění testovaného programu a jeho orchestrace	30
5.1.1	Vytvoření kompozice	30
5.1.2	Orchestrace a automatizace nasazení	33

5.2	Ukládání výsledků	36
6	Vyhodnocení výsledků	38
6.1	Parametry pro spuštění	38
6.2	Metodologie vyhodnocení	38
6.2.1	Vyhodnocovací program	38
6.2.2	Legenda tabulek	39
6.3	Výsledky pro jednotlivé modely	40
6.3.1	OpenAI	40
6.3.2	Anthropic	46
6.3.3	Meta	47
6.3.4	Google	51
6.3.5	Mistral	54
6.4	Cena a časová náročnost generování	54
7	Budoucí vylepšení	55
8	Závěr	56
	Seznam obrázků	57
	Seznam tabulek	58
	Seznam výpisů	59

Úvod

1

TDB - Co jsou unit testy, LLM, a jejich předpoklady, GUI testování

Něco na úvod

1.1 Testy

1.2 Jazykové modely

1.3 Motivace

2.1 Provedená práce v problematice

2.1.1 Předchozí automatizovaná řešení

Jazykové modely nebyli prvními pokusy o automatizované generování jednotkových testů. V současnosti existuje spousta metod, které se neustále rozvíjejí a nové vznikají. Mezi ně patří příklady jako *fuzzing*, *generování náhodných testů řízených zpětnou vazbou*, *dynamické symbolické vykonání*, *vyhledávací a evoluční techniky*, *parametrické testování*. Zároveň také již na počátku století byly pokusy o vytvoření vlastní neuronové sítě sloužící právě čistě k úkolu testování softwaru (například článek "Using a neural network in the software testing process"). [VanmalizoozUsingAN] V této sekci je ukázka několika z nich.

2.1.1.1 Programatická řešení

Jedna z používaných programatických automatizovaných metod pro tvorbu jednotkových testů je tzv. *fuzzing*. V rámci těchto testů musí uživatel stále definovat jeho kódovou strukturu, resp. akce, které test bude provádět a jaký výstup očekávat. Automaticky generovaný je pouze vstup tohoto testu. Výhodou zde tedy je, že uživatel nemusí vytvářet maketu vstupních dat testu, která se zde vytvoří automatizovaně. Zůstává zde však problematika, že pro uživatele není kód *black-box*, ale celou jeho strukturu včetně požadovaného výstupu musí sám definovat. [fuzzing]

Pouze vstupy dokáže také generovat metoda *symbolického vykonání*, která postupně analyzuje chování větvení programu. Začíná bez předchozích znalostí a používá řešitel omezení (anglicky označovaný jako *constraint solver*) k nalezení vstupů,

kteřé prozkoumají nové vykonávací cesty (anglicky *execution path*) v rámci řízení toku programu. Jakmile jsou testy spuštěny s těmito vstupy, nástroj sleduje cestu, kterou se program ubírá, a aktualizuje svou znalostní bázi (q) s novými podmínkami cesty (p). Tento iterativní proces se opakuje a nadále zpřesňuje sadu známých chování a snaží se maximalizovat pokrytí kódu. *Znamé chování* lze definovat jako sadu identifikovaných vykonávacích cest programu, včetně podmínek a stavů, které byly analyzovány a uloženy do znalostní báze nástroje (q). Umožňuje efektivně generovat nové testovací vstupy a předvídat chování programu na základě již známých dat. Nástroje běžně zvládají různé datové typy a respektují pravidla viditelnosti objektů. Snaží se také používat mock objekty a parametrizované makety k simulaci různých chování vstupů, čímž zlepšuje proces generování testů, aby odhalila potenciální chyby a zajistila komplexní pokrytí kódu testy. [parizek_symbolic_execution] Tato metoda je implementována například v nástroji IntelliTest v rámci IDE Visual Studio. Je používána v kombinaci s *parametrickými testy*, také označovanými jako PUT. Na rozdíl od tradičních jednotkových testů, které jsou typicky uzavřené a nezměnitelné metody, parametrické testy mohou přijímat libovolné množství parametrů a adaptují se tak testovacím scénářům. Software pro jejich vytváření se pak snaží automaticky generovat (minimální) sadu vstupů, které plně pokryjí kód dosažitelný z testu. Nástroje jako např. IntelliTest automaticky generují vstupy pro PUT, které pokrývají mnoho vykonávacích cest testovaného kódu. Každý vstup, který pokrývá jinou cestu, je "serializován" jako jednotkový test. Parametrické testy mohou být také generické metody (funkce schopná pracovat s různými druhy datových typů bez nutnosti psát pro každý typ specifický kód zvlášť), v tom případě musí uživatel specifikovat typy použité k instanci metody. Testy také mohou obsahovat atributy pro *očekávané* (např. dělení nulou) a případně *neočekávané* vyjimky (např. předání reference na nulový objekt). Neočekávané vyjimky vedou k selhání testu. PUT tedy do velké míry redukuje potřebu uživatelského vstupu pro tvorbu jednotkových testů. [IntelliTestInputGeneration2023] [microsoft2023testgen]

Pokud zvolíme symbolické řešení vstupu (některé vstupní argumenty testovaného programu nebudou reprezentovány konkrétními hodnotami, ale zastoupené symbolickými proměnnými) společně s determinovanými vstupy (využity konkrétní hodnoty) a vykonávací cestou, vzniká tak hybridní řešení zvané jako *konkolické testování* nebo *dynamické symbolické vykonání*. Tento druh testů dokáží tvořit nástroje jako SAGE, KLEE nebo SzE. Problémem tohoto přístupu však je, když program vykazuje *nedeterministické* chování, kdy tyto metody nebudou schopny určit správnou cestu a zároveň tak ani zaručit dobré pokrytí kódu/větví. Nedeterministické chování není tolik obvyklé a objevuje se zejména v případě *paralelizmu*, *externího přerušování* či u algoritmů postavených na *pseudonáhodě*. [ncatlab_nondeterministic_computation] Tento problém není specifický pouze pro tento typ automatizovaného testování, ale

i pro předchozí varianty. Zatímco *symbolická* část vykonání objeví veškeré možné cesty, *konkrétní* vykonání poté určí sled jednotlivých událostí při spuštění, aby nedocházelo k redundantnímu testování. [aldrich2019concolic] Dalším problémem této metody také může být výběr stavových proměnných. Problémem je zejména jejich rozsah. Například více stavových proměnných s malým celočíselným rozsahem povede pouze k omezenému množství cest, kdežto pouze jednotky takových proměnných o celém rozsahu typu `double` může vést k daleko vyššímu počtu cest, což také zvýší výpočetní náročnost těchto metod a tedy se i snižuje pravděpodobnost úspěšného nenalezení praktického řešení (v případě, že takové řešení vůbec existuje nebo je to účelem vyhledávání). [concolic_challenges_2019] [engler2006exe] [sen2005cute] [zhou2006safedrive]

Další metodou je *náhodné generování testů řízené zpětnou vazbou*, která je vylepšením pro generování náhodných testů tím, že zahrnuje zpětnou vazbu získanou z provádění testovacích vstupů v průběhu jejich vytváření. Tato technika postupně buduje vstupy tím, že náhodně vybírá metodu volání (jedná se o dostupnou funkci nebo metodu v rámci programu) a hledá hodnoty argumentů, které náhodně generuje nebo upravuje vstupy vytvořenými v předchozích iteracích tohoto procesu. Jakmile dojde k sestavení vstupu, je provedeno jeho vykonání a výsledek ověřen proti sadě kontraktů a filtrů. Výsledek vykonání jeho srovnáním s očekávanými výstupy, definovanými v kontraktu, a filtry určuje, zda je vstup redundantní (definován tak filtry), proti pravidlům (jak filtrů tak kontraktů), porušující kontrakt (např. nedefinované výstupy) nebo užitečný pro generování dalších vstupů (splňuje kontrakt a prochází filtry). Technika vytváří sadu testů, které se skládají z jednotkových testů pro testované třídy. Úspěšné testy mohou být použity k zajištění faktu, že kontrakty kódu jsou zachovány napříč změnami programu; selhávající testy (porušující jeden nebo více kontraktů) ukazují na potenciální chyby, které by měly být opraveny. Tato metoda dokáže vytvořit nejen vstup pro test, ale i tělo (kód) testu. Ovšem pro uživatele je stále vhodné znát strukturu kódu. [FeedbackDirectedRT]

Z programatických metod se zdají být nejpokročilejší *evoluční algoritmy* pro generování sad jednotkových testů, využívající přístup založený na vhodnosti (fitness funkce), aby vyvíjely testovací případy, které mají za cíl maximalizovat pokrytí kódu a detekci chyb. Na rozdíl od náhodného generování, které vytváří testy bez specifického cíle, evoluční algoritmy používají fitness funkci k iterativnímu zdokonalování testů na základě jejich schopnosti odhalovat chyby a efektivně prozkoumávat kód. Tyto algoritmy mohou autonomně generovat testovací vstupy, které jsou navrženy tak, aby prozkoumávaly různé vykonávací cesty v aplikaci a dynamicky se upravují na základě pozorovaných výsledků, což zvyšuje jejich účinnost a snižuje potřebu manuálního vstupu. Uživatelé mohou interagovat s vygenerovanými testy

jakožto s *black-boxem*. Testy se zaměřují na vstupy a výstupy, aniž by potřebovali rozumět vnitřní logice testovaného systému. Tento aspekt evolučního testování je zvláště výhodný při práci se složitými systémy nebo když zdrojový kód není snadno dostupný. Proces iterativně upravuje testovací případy na základě pozorovaných chování, upravuje vstupy pro efektivnější prozkoumání systému a identifikaci potenciálních defektů. Tato metoda podporuje vysokou úroveň automatizace při generování testů, snižuje potřebu manuálního vstupu a umožňuje komplexní pokrytí testů s menším úsilím. [CAMPOS2018207] [abs-2111-05003]

2.1.1.2 Neuronové sítě

Ke generování jednotkových testů lze využít i vlastní neuronové sítě. Takové se pokoušeli vytvářet například v práci "Unit test generation using machine learning" [Saes2018UnitTestGenera] kde byly testovány primárně RNN a experimentálně CNN sítě (ty však měli problém s větším množstvím tokenů). Modely byli testovány na programech napsaných v jazyce Java. Metoda se zaměřila na programy s plným přístupem k jejich zdrojovému kódu a zkompilevanému bytkódu, což umožnilo detailní analýzu z pohledu white box. Při nejlepší konfiguraci dosáhl výsledek modelu 70.5% parsovatelného kódu (tedy takového bez chyb, který lze spustit) natrénovaný z bezmála 10000 příkladů *zdrojový kód - test*. Výsledek práce je však stále jakýsi "proof of concept", protože zatímco vygenerují částečně použitelný výsledek, je vždy nutný zásah experta, aby mohlo dojít k vytvoření celého testovacího souboru. Takovéto sítě se však mohou silně hodit jako výpomoc programátorovi při psaní testů.

2.1.1.3 Nevýhody současných metod

Současné metody generování jednotkových testů, jako je *fuzzing* a *symbolické vykonávání*, často vyžadují podrobnou znalost struktury kódu a očekávaných výstupů, což omezuje jejich efektivitu a zvyšuje složitost tvorby testů. Jen některé z těchto metod jsou schopné vygenerovat testy pouze na bázi specifikace (z black box pohledu) bez vnitřní znalosti kódu. Většina z klasických metod je zároveň schopna generovat pouze vstupy jednotkových testů, ale už ne samotné tělo (kód) testu nebo očekávané výstupy, a tedy pouze složí jako jakási konstra pro programátora, který musí test doimplementovat.

Velké jazykové modely (LLM) mohou být atraktivní alternativou, protože pomocí nich lze potenciálně automatizovat generování jak vstupů pro testy, tak přidruženého testovacího kódu, čímž se snižuje potřeba hlubokého porozumění struktuře

kódu. S takovým nástrojem není potřeba programátora, ale může s ním pracovat i méně zkušený uživatel (např. *tester*). Dále je zde možnost otestovat kód za pomoci slovní specifikace pro funkci nebo vlastnosti. Takové specifikace se používají například v *aero-space* nebo *automotive* sektoru. [KuglerMaag2024SysReqAnalysis] LLM také mohou objevit jiné možné stavy, které mohou u vstupu nebo výstupu nastat a pokusit se pro ně navrhnout test, případně nedokonalosti ve specifikaci, které mohou obejít.

2.1.2 Vydané publikace

Jeden z poměrně nedávno vydaných článků (září 2023) nazvaný "An Empirical Evaluation of Using Large Language Models for Automated Unit Test Generation"[schafer2023empirical] se zabývá využitím velkých jazykových modelů (LLM) pro automatizované generování jednotkových testů v jazyce JavaScript. Implementovali nástroj s názvem **TEST-PILOT**, který využívá LLM *gpt3.5-turbo*, *code-cushman-002* od společnosti OpenAI a také model **StarCoder**, který vznikl jako komunitní projekt [StarCoder2023]. Vstupní sada pro LLM obsahovala signatury funkcí, komentáře k dokumentaci a příklady použití. Nástroj byl vyhodnocen na 25 balíčcích npm obsahujících celkem 1684 funkcí API. Vygenerované testy dosáhly pomocí *gpt3.5-turbo* mediánu pokrytí příkazů 70,2% a pokrytí větví 52,8%, čímž překonaly nejmodernější techniku generování testů v jazyce JavaScript zaměřenou na zpětnou vazbu, *Nessie*.

Zmíněný model *StarCoder* byl představen v článku "StarCoder: may the source be with you!"[StarCoder2023] z května 2023. Vytvořeny byly konkrétně 2 verze, *StarCoder* a *StarCoderBase*, s 15,5 miliardami parametrů a délkou kontextu 8K. Tyto modely jsou natrénovány na datové sadě nazvané *The Stack*, která obsahuje 1 bilion tokenů z permissivně licencovaných repozitářů GitHub. *StarCoderBase* je vícejazyčný model, který překonává ostatní modely open-source LLM modely, zatímco *StarCoder* je vyladěná verze speciálně pro Python, která se vyrovná nebo překoná stávající modely zaměřené čistě na Python. Článek poskytuje komplexní hodnocení, které ukazuje, že tyto modely jsou vysoce efektivní v různých úlohách souvisejících s kódem.

Článek "Exploring the Effectiveness of Large Language Models in Generating Unit Tests"[siddiq2023exploring] z dubna 2023 hodnotí výkonnost tří LLM - *Codex*, *CodeGen* a *GPT-3.5* - při generování jednotkových testů pro třídy jazyka Java. Studie používá jako vstupní sady dva benchmarky, *HumanEval* a *Evosuite SF110*. Klíčová zjištění ukazují, že *Codex* dosáhl více než 80% pokrytí v datové sadě *HumanEval*, ale žádný z modelů nedosáhl více než 2% pokrytí v benchmarku *SF110*.

Kromě toho se ve vygenerovaných testech často objevovaly tzv. testové pachy, jako jsou *duplicitní tvrzení* a *prázdné testy* [testsmells].

2.1.2.1 Srovnání výsledků

Výsledky diskutovaných studií v předchozím bodě jsme srovnali v tabulce 2.1. V rámci první práce dosahuje nejlepších výsledků model *gpt-3.5-turbo*, který dosáhl 70% pokrytí kódu testy a 48% úspěšnosti testů. U druhé studie má tento model na testovací sadě *HumanEval* velice podobný výsledek, ovšem model *Codex* dosáhl lepších výsledků. Může však také jít o rozdíl způsobený programovacím jazykem. Zatímco v práci [schafer2023empirical] se využívá jako benchmark sada balíčků jazyka *JavaScript*, který kvůli absenci explicitního typování, může být obtížnější pro strojové testování oproti jazyku *Java*, který je využit ve zbylých 2 pracích. [jutai] také využívá *Javu* a s modelem *gpt-3.5-turbo* dosahuje podobného pokrytí kódu a úspěšnosti jako *Codex* v práci [siddiq2023exploring].

2.1.3 Modely

Na LLM modelech nás konkrétně zajímá schopnost porozumět programovacím jazykům a ty poté také generovat na výstupu. Důležité pro nás také je, zda daný model je proprietární či otevřený a pod jakou licencí, tedy zda by byl vhodný pro naši práci. V případě analýzy zdrojového kódu může být také klíčovou vlastností délka kontextu daného modelu. Tyto vlastnosti jsou také zaneseny do tabulky 2.2.

StarCoder. Jedním z často používaných modelů v předchozích pracích je *StarCoder* a *StarCoderBase*, diskutovaný již v sekci 2.1. *Base* verze je schopna generovat kód pro více jak 80 programovacích jazyků. Model je navržen pro širokou škálu aplikací obsahující generování, modifikaci, doplňování a vysvětlování kódu. Jeho distribuce je volná a licence **CodeML OpenRAIL-M 0.1** [BigCode2023] umožňuje ho využívat pro množství aplikací včetně komerčních nebo edukačních. Jeho uživatel však má povinnost uvádět, že výsledný kód byl vygenerován modelem. Licence má své restriktce z obavy tvůrců, protože by model mohl někoho při nepsprávném použití ohrozit. Tyto restriktce se aplikují na všechny derivace projektů pod touto licencí. Zároveň není kompatibilní s Open-Source licencí právě kvůli těmto restrikcím.

Model *StarCoder* se také dočkal novější verze *StarCoder2*, který nepřímo nava-

zuje na model *StarCoderBase*. Je naučen na archivu GitHub repoziářů archivovaných v rámci organizace *Software Heritage*, čítajících přes 600 programovacích jazyků a dalších pečlivě vybraných dat jako například *pull requests*. Mimo toho také trénovací data obsahují staženou dokumentaci k vybraným projektům. Model se vyjímá tím, že se snaží udržet malou velikost. Je nabízen ve verzích s 3, 7 a 15 miliardy parametrů, i přesto však dle jejich úvodní studie [lozhkov2024starcoder] nabízí na sadě populárních programovacích jazyků shodné či lepší výsledky oproti modelu *CodeLlama* s 34 miliardy parametrů. Výhodou tohoto modelu nepochybně je, že ho lze spustit na spoustě dnešních počítačů s plným offloaded na grafickou kartu.

CodeLlama. Nedávno vydaným modelem je *Code Llama* od společnosti Meta. Jedná se o evoluci jejich jazykového modelu *Llama* specializovaný však čistě na úlohy kódování. Je postaven na platformě *Llama 2* a existuje ve třech variantách: *základní Code Llama*, *Code Llama - Python* a *Code Llama - Instruct*. Model podporuje více programovacích jazyků, včetně jazyků jako Python, C++, Java, PHP, Typescript, C nebo Bash. Je určen pro úlohy, jako je generování kódu, doplňování kódu a ladění. *Code Llama* je zdarma pro výzkumné i komerční použití a je uvolněn pod licencí MIT. Uživatelé však musí dodržovat zásady přijatelného použití, ve kterých je uvedeno, že model nelze použít k vytvoření služby, která by konkurovala vlastním službám společnosti Meta.

Copilot. Velmi populárním nástrojem pro generování kódu za pomoci LLM je GitHub Copilot, který je postaven na modelu *codex* od OpenAI. Původní model však byl přestal být zákazníkům nabízen a namísto něj OpenAI doporučuje ke generování kódu využívat chat verze modelů GPT-3.5 a GPT-4. Na architektuře GPT-4 je také postavený nástupce služby Copilot, Copilot X. Zmíněné modely chat GPT-3.5 a GPT-4 jsou primárně určeny pro generování textu formou chatu. Zvládají však zároveň i dobře generovat kód a jsou vhodné i úlohu generování jednotkových testů. Narozdíl od předchozích modelů však nejsou volně distribuovány a jsou poskytovány pouze jako služba společností OpenAI skrze API nebo je lze hostovat v rámci služby Azure společnosti Microsoft, která zajišťuje větší integritu dat. Jedná se tedy o uzavřený model a jeho uživatelé musí souhlasit s jeho podmínkami použití.

Práce	Model	Benchmark	Pokrytí testy	Úspěšnost
An Empirical Evaluation of Using Large Language Models for Automated Unit Test Generation	<i>gpt-3.5-turbo</i> <i>code-cushman-002</i> <i>StarCoder</i>	Sada NPM balíčků	70.2% 68.2% 54%	48% 47.1% 31.5%
Exploring the Effectiveness of Large Language Models in Generating Unit Tests	<i>gpt-3.5-turbo</i> <i>CodeGen</i> <i>Codex (4k)</i>	HumanEval SF110 HumanEval SF110 HumanEval SF110	69.1% 0.1% 58.2% 0.5% 87.7% 1.8%	52.3% 6.9% 23.9% 30.2% 76.7% 41.1%
Java Unit Testing with AI: An AI-Driven Prototype for Unit Test Generation	<i>gpt-3.5-turbo</i>	JUTAI - Zero-shot, temperature: 0	84.7%	71%

Tabulka 2.1: Přehled a srovnání studií

Model	Otevřenost	Licence	Počet parametrů	Počet programovacích jazyků	Datum vydání
<i>StarCoderBase</i>	Volně dostupný	CodeML OpenRAIL-M 0.1	15,5 miliardy	80+	5/2023
<i>Code Llama</i>	Volně dostupný	Llama 2 Licence	34 miliard	8+	8/2023
<i>gpt-3.5-turbo</i>	Uzavřený	Proprietární	175 miliard?	?	5/2023
<i>gpt-4</i>	Uzavřený	Proprietární	1.76 bilionu	?	3/2023

Tabulka 2.2: Přehled a srovnání modelů generujících kód

2.2 Testovací program

Pro účely této práce jsme se rozhodli vydat cestou GUI testů, konkrétně webových stránek / webové aplikace. Mezi požadavky na testovanou aplikaci a její výběr bylo mimo možnosti vytvořit pro ní automatizovanou sadu testů, také možnost zavedení (*injekce*) chyb do aplikace, díky kterým bude možno ověřit nejen fakt, že vygenerované testy jsou schopné detekovat *korektní* chování softwaru, ale také úspěšně detekovat *chyby*. Volitelnou podmínkou také byla existence již existujících testů vytvořených lidským programátorem, se kterými by bylo možné strojově generované testy porovnat.

Těmto požadavkům vyhovuje jeden z předešlých univerzitních projektů nazvaný **TbUIS** (*Testbed University Information System*), na který vytvořili Matyáš a Šmaus pod vedením doc. Herouta. [Matyas2018] [Smaus2019] Aplikace představuje *marketu* univerzitního informačního systému, avšak i tak implementuje většinu *functional*ity, kterou bysme od podobného systému čekali a nabízí pohled jak ze strany *studenta* tak ze strany *vyučujícího* (viz obr. 2.1). Funkce tohoto systému vycházejí ze sady *use casů*, které popisuje web ¹ aplikace. Výhodou tohoto systému primárně je, že nabízí nejen plně funkční a otestovanou variantu, ale také 27 dalších poruchových klonů, vždy porušující alespoň jeden *use case* a s ním potenciálně spojený test.

Projekt dále také obsahuje i sadu jak *funkčních* testů primárně pro backend vytvořených Poubovou tak také *akceptačních* testů držejících se pevně specifikací, vytvořených Vaisem. [Poubova2019] [Vais2020] Tyto testy využívají nejen pevné znalosti jednotlivých uživatelských scénářů, ale také jsou parametrizovány pomocí všech dostupných dat k aplikaci (*např. uživatelská jména, předměty, zkoušky, atd.*) k vyhodnocení chování softwaru v co nejvíce případech. Právě *akceptační* testy využívají námi zvolený **RobotFramework** pro testování a tedy vytvořené scénáře bude možné do určité míry přirovnat a případně zhodnotit jejich kvalitu.

¹Aplikaci lze nalézt na adrese: <https://projects.kiv.zcu.cz/tbuis/web/>

University Information System Home

Mia Orange Logout

Student's View

- Overview
- My Subjects
- Other Subjects
- My Exam Dates
- Other Exam Dates

First name:

Last name:

Email:

Obrázek 2.1: Prostředí systému TbUIS z pohledu studenta.

Návrh

3

3.1 Co a jak testujeme

3.2 Navrhované řešení

Generování testů

4

4.1 Prerekvizity pro generování spuštění testů

4.2 Výběr scénářů

Pro vygenerování testů za pomoci LLM bylo nejdříve nutné vybrat ze sady *use caseů*¹ scénáře vhodné pro demonstraci nejen správné funkčnosti, ale také s možností ověření nesprávného chování na poruchových klonech (diskutováno v sekci 2.2). Požadavek tedy byl, aby většina z vybraných scénářů vycházející z *use casu* měl alespoň jeden poruchový klon, případně více. Vybráno bylo 10 scénářů, testovaných celkově na 14 variantách programu. Seznam vytvořených specifikací pro automatické generování testů se nachází v tabulkách 4.2 a 4.2. Scénáře budou dále také referovány jako *specifikace*. Každá specifikace má číslo, které odpovídá číslu *use casu*, ze kterého vychází (např. specifikace 04 vychází z *use casu UC.04*). Zde je nutné poznamenat, že ne všechny specifikace vychází pevně z jejich *use casů*, ale byli upravené tak, aby šli provést v jednom chodu bez nutných závislostí (*jako například namísto podmínky přihlášeného uživatele se uživatel vždy musí na začátku či během testu přihlásit do systému*). Popis specifikací v tabulce je pouze orientační a pro bližší upřesnění jednotlivých kroků, které se mají provést referujte web projektu. V tomto seznamu se také u každé specifikace nachází výčet klonů, na kterých lze očekávat poruchu. Celkový seznam klonů, a kterých se budou všechny vytvořené testy spouštět lze nalézt v tabulce 4.2. Podobně jako v případě specifikací, čísla klonů odpovídají číslům, jak jsou uvedena na oficiálním webu² projektu společně s vysvětlením jednotlivých chyb

¹Seznam dostupný na adrese: <https://projects.kiv.zcu.cz/tbuis/web/page/uis#use-cases>

²Seznam poruchových klonů společně s možností stažení: <https://projects.kiv.zcu.cz/tbuis/web/page/download>

varianty. Pro přehlednost jsme bezchybnou variantu označili číslem 00.

4.3 Nahrávání scénářů

Dle *specifikace* z předchozího bodu, vytvoří uživatel LLM generačního nástroje nahrávku jednotlivých kroků, které má test provést. V případě, že specifikace udává více uživatelských pohledů (*student / učitel*), nahraje uživatel tyto pohledy jednotlivě. Současný projekt pracuje s nahrávacím nástrojem v rámci vývojářských nástrojů webového prohlížeče *Google Chrome* (pro vývoj byla využita verze 124). Tento nástroj je stále experimentální funkce, takže nelze vyloučit možnost, že v následujících verzích již nemusí být dostupný. Díky této funkci lze nahrávat uživatelské vstupy a interakce s jednotlivými prvky v rámci webových stránek. Mimo jiné také umožňuje přidávat *asserty*, avšak tyto možnosti jsou nedostatečné a tedy v rámci této práce se omezíme pouze na údaje o interakci s prvky. Nahrávání zobrazeno na obr. 4.1. Nástroj je schopen vyexportovat výstup nahrávání v řadě formátů. Zde jsme zvolily JSON formát, který popisuje jednotlivé akce dle objektů. Nahrané scénáře uživatel vhodně pojmenuje a uloží do složky `input` programu, který je součástí tohoto projektu. Vytvořený program pro generování testů za pomoci LLM se stará o veškerou orchestraci generování i spouštění testů a také vytovření *šablon* pro testy, ze kterých se generují. Součástí těchto *šablon* je právě i uživatelská nahrávka. Ukázkovou strukturu `input` složky lze vidět ve výpisu 4.1, kde se nachází *šablona* pro *specifikace* 1 a 4. Význam *šablon* je diskutován v následující sekci.

Specifikace	Popis	Porucha na klonech
1	<i>Přihlášení do aplikace</i> Student i učitel se přihlásí do aplikace přihlašovacími údaji, dostupnými v databázi systému. Dále se zkontroluje, zda systém pro účet s neexistujícím uživatelským jménem nebo neplatným heslem vypíše chybovou hlášku.	02
4	<i>Odepsání předmětu</i> Student se přihlásí, odepíše předmět v patřičné sekci systému. Předmět by následně měl zmizet v ostatních sekcích a to jak v pohledu studenta tak učitele.	04, 19, 25, 26, 28
6	<i>Zapsání předmětu</i> Student se přihlásí, zapíše předmět v patřičné sekci, který se následně zobrazí i v ostatních částech systému. Z učitelského pohledu by se student měl zobrazit na seznamu studentů daného předmětu.	25, 26, 28
8	<i>Registrace na zkoušku</i> Student se přihlásí do systémů a zapíše se na jeden z možných zkouškových termínů. Tento termín by se měl přesunout mezi již zapsané termíny. V učitelském pohledu bude student na seznamu zapsaných na konkrétní zkoušku a také by mělo být možno studenta ohodnotit.	22, 25, 26, 28
9	<i>Zobrazení spolužáků u zkoušky</i> Student se přihlásí a u zkoušky si může rozkliknout seznam všech účastníků.	
10	<i>Zrušení předmětu</i> Učitel po přihlášení klikne na tlačítko <i>Remove</i> u předmětu, od jehož výuky se chce odhlásit. Ten se přestane zobrazovat ve všech ostatních sekcích systému z jeho pohledu, až na jeho znovuzapsání. Student by u předmětu neměl najít jméno daného učitele, který se odhlásil.	26, 28
11	<i>Zobrazení studentů u předmětu</i> Učitel se přihlásí do systému a u předmětu je schopen si zobrazit seznam zapsaných studentů.	26, 28

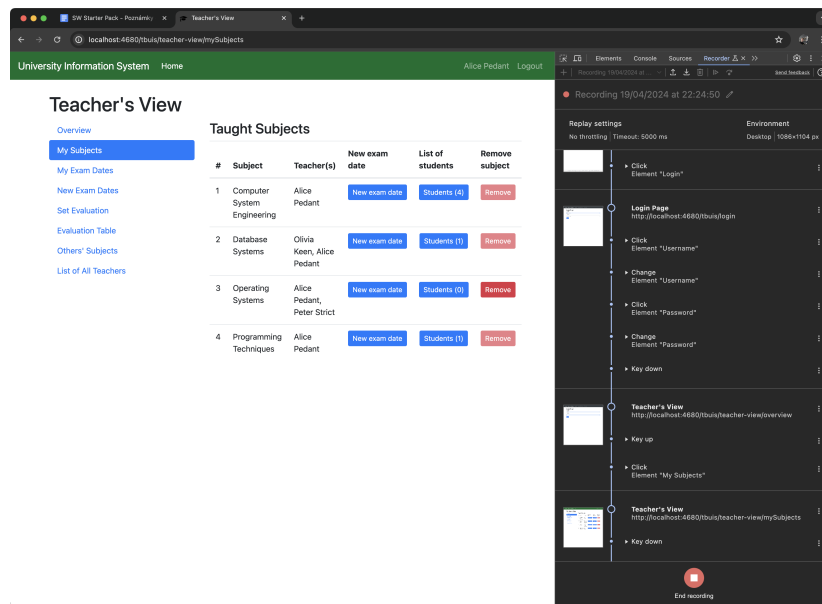
Tabulka 4.1: Specifikace pro generované testy - část 1

Specifikace	Popis	Porucha na klonech
12	<i>Zrušení zkoušky</i> Učitel se přihlásí a v sekci jeho přidělených zkoušek odstraní konkrétní termín. Tento termín by nyní neměl být vidět jak v učitel-ském tak studentském pohledu do systému.	20, 21, 23, 26, 28
17	<i>Přihlášení se k výuce předmětu</i> Učitel se přihlásí do systému a v seznamu předmětů se přihlásí k výuce daného předmětu. Ten by se poté měl zobrazit ve zbytku systému v rámci patřičných sekcí. Zároveň studenti by nyní měli u předmětu vidět jméno tohoto vyučujícího.	18, 24, 25, 26, 27, 28
18	<i>Zobrazení seznamu učitelů a předmětů, které vyučují</i> Přihlášený učitel je schopen si zobrazit seznam všech učitelů.	27, 28

Tabulka 4.2: Specifikace pro generované testy - část 2

Číslo klonu	Porucha
00	Bez defektu
02	Překlep v nadpisu
04	Návrat na špatnou stránkau
18	Chybějící sloupec v tabulce
19	Náhodně chybějící tlačítko
20	Nefunkční tlačítko
21	Změna se nepropíše do UI
22	Nefunkční tlačítko
23	Smazání se nepropíše do DB
24	Přidání se nepropíše do DB
25	Tabulka studentů prázdná
26	Tabulka učitelů prázdná
27	Nesprávný výběr z DB
28	Mix chyb (včetně interní chyby systému)

Tabulka 4.3: Seznam poruchových klonů využitých pro testování.

Obrázek 4.1: Nahrávání scénáře za pomoci nástroje v Google Chrome

Výpis 4.1: Ukázková struktura input složky

```

1 milan:dp\program\input$ ls -l
2 milan      448 Apr 21 20:52 ..
3 milan      3815 Mar 27 20:24 rec-spec-1-student.json
4 milan      3820 Mar 27 20:28 rec-spec-1-teacher.json
5 milan      6043 Mar 30 19:42 recording-spec-4-student.json
6 milan     10635 Mar 31 09:18 recording-spec-4-teacher.json
7 milan      1370 Apr 21 20:52 spec-1.txt
8 milan      1328 Mar 31 09:28 spec-4.txt
9

```

4.4 Výběr požadavků

4.4.1 Vytvoření nového testu

Primárním programem celé práce je soubor `test.py`, který se nalézá v kořenové složce programu (`/program`) a má konkrétně 3 pracovní režimy:

1. Vytvoření šablony pro test
2. Vygenerování testu dle šablony

3. Spuštění sady testů

Právě první režim je v současném kroce důležitý. Jednotlivé režimy programu jsou spuštěny za pomoci argumentů (argumenty jednotlivých režimů ukázané ve výpisu 4.2). V případě *vytvoření* nového testu se za argument přidává název šalony testu. Tento název musí být unikátní a využívá se později ve zbytku programu jakožto identifikátor daného testu. Po potvrzení příkazu se ve vstupní složce vytvoří nová šablona pro test se zvoleným názvem a příponou `.txt`. Tuto šablonu může uživatel může dále upravit. Celý příkaz je ukázaný ve výpisu 4.3. Vytvořenou šablonu uživatel zobrazí a upraví v *textovém editoru*.

Výpis 4.2: Hlavní režimy programu

```
1 milan:dp\program\input$ python3 test.py -n    #Nový test
2 milan:dp\program\input$ python3 test.py -i    #Generování
3 milan:dp\program\input$ python3 test.py -r    #Spuštění testů
4
```

Výpis 4.3: Vytvoření nového testu (šablony)

```
1 milan:dp\program\input$ python3 test.py -n specification-1
2
```

Zdrojový kód 4.4: Vzor pro vyplnění šablony testu

```
1 Write Robot Framework scenario. Open page like in this JSON
  recording and then when you execute all the steps in the
  recording, do this:

3 - //TODO

5 {% include 'recording.json' %}
6
```

Zdrojový kód 4.5: Vyplněná šablona testu pro specifikaci 18

```

1 Write Robot Framework scenario. Open page like in this JSON
  recording and then when you execute all the steps in the
  recording, do this:

3 - Check if there are these names present on the page: Julia
  Easyrider, Olivia Keen, John Lazy, Alice Pedant, Thomas
  Scatterbrained, Peter Strict
4 - Check if element with path //*[@id="tea.listOfAllTeachers.
  table.teacherRow-0"]/td[3] has text matching "Numerical
  Methods"
5 - Check if element with path //*[@id="tea.listOfAllTeachers.
  table.teacherRow-1"]/td[3] has text matching "Database
  Systems, Fundamentals of Computer Networks, Introduction
  to Algorithms, Mobile Applications, Web Programming"
6 - Check if element with path //*[@id="tea.listOfAllTeachers.
  table.teacherRow-2"]/td[3] should not contain text
7 - Check if element with path //*[@id="tea.listOfAllTeachers.
  table.teacherRow-3"]/td[3] has text matching "Computer
  System Engineering, Database Systems, Operating Systems,
  Programming Techniques"
8 - Check if element with path //*[@id="tea.listOfAllTeachers.
  table.teacherRow-4"]/td[3] has text matching "Computation
  Structures"
9 - Check if element with path //*[@id="tea.listOfAllTeachers.
  table.teacherRow-5"]/td[3] has text matching "Operating
  Systems, Programming in Java, Software Engineering,
  Software Quality Assurance"

11 {% include 'recording-spec-18.json' %}
12

```

4.4.2 Vyplnění požadavků

Do šablony je vložen základní prompt společně s požadavky, které uživatel může vyplnit (viz ukázka 4.4). Pod požadavky je defaultně vložena nahrávka `recording.json`. Tuto hodnotu nahradí uživatel za název souboru vložené nahrávky. Formát šablony jakožto vstupu pro prompt testu byl zvolen pro jednodušší parametrizaci. Šablona využívá jazyk *Jinja2*. V rámci vytvořených šablon v této práci byly tyto parametrizační vlastnosti využity například pro vytvoření pohledu *studenta* a *učitele*. Místo, které je v šabloně označeno jako `\\TODO` slouží pro napsání požadavků testu. Od uživatele se čeká, že tyto požadavky vypíše v odrážkách, čemuž odpovídá i formát *promptu*. Ukázka vyplněných požadavků pro konkrétní test je součástí výpisu 4.5,

Tvůrce	Model	Použitá verze	Runtime
OpenAI	GPT-4	gpt-4-32k	API
	GPT-4 Turbo	gpt-4-turbo-2024-04-09	
	GPT-3 Turbo	gpt-3-turbo-0125	
Mistral	Mistral vo.2 7B	TBD	Lokální
	Mistral Large	mistral-large-2402	API <i>La Plateforme</i>
Anthropic	Claude 3 Opus	claude-3-opus-20240229	API
Meta	Codellama	TBD	Lokální
Google	Gemini 1.5 Pro	gemini-1.5-pro-preview-0409	API <i>Google Cloud</i>

Tabulka 4.4: Použité LLM modely

který ukazuje vypsané vlastnosti pro specifikaci 18, jak bylo popsáno v sekci 4.2.

4.5 Dotazování LLM

4.5.1 Modely a jejich spuštění

Jak již bylo řečeno v kapitole 2, velké jazykové modely existují jak v proprietární formě, které jsou dostupné pouze přes API poskytovatele nebo webové rozhraní, ale také se dají najít modely dostupné v *public* či *open source* formě dále referovány jako *otevřené* modely). V rámci tohoto projektu byly využity obě varianty, tedy *proprietární* modely srkze API poskytovatele a *otevřené* lokálně nebo také srze API u některého z poskytovatelů a to z důvodu vysokých hardwarových nároků některých modelů. Konkrétní seznam použitých modelů v práci včetně typu přístupu k nim lze nalézt v tabulce 4.4. Pro dotazování vzdálených modelů využívá většina koncových bodů API od OpenAI, tedy jsou kompatibilní s jejich knihovnou pro různé jazyky. Některé společnosti však pro své modely využívají vlastní definici API, mezi ně se řadí například *Anthropic* nebo *Google*. V projektu tedy využíváme pro veškeré kompatibilní modely (resp. jejich běhová prostředí) knihovnu pro OpenAI API, se kterým jsou kompatibilní, a pro zbytek jejich vlastní knihovny.

4.5.1.1 Prostředí pro lokální modely

Pro *lokální* modely a jejich spuštění byl využit software *LM Studio*, který je postaven nad C++ knihovnou `llama.cpp`. Ta umožňuje jednoduché spuštění LLM modelů ve formátu GPT-Generated Unified Format (GGUF). Jedná se o *binární* for-

mát souborů určený pro rychlé načítání a ukládání modelů využívaných pro účely interferenčních úloh. Jeho návrh umožňuje snadnou úpravu při zachování zpětné kompatibility. [ggerganov_gguf] [huggingface_gguf] Modely mohou být vyvíjené za pomoci různých frameworků (např. *PyTorch*) a poté převedeny do GGUF formátu pro použití v rámci GGML knihovny, která umožňuje efektivní spuštění modelů na CPU a GPU. Knihovna také umožňuje *kvantizaci*, tedy techniku využívanou ke snížení paměťových nároků ML úloh. Zahrnuje reprezentaci vah a aktivací za pomoci datakových typů s nižší přesností (např. *int8*) oproti obvyklým 32 bitovým číslům (např. *float32*), ve kterých bývají reprezentována originální data modelu. Jejím cílem je snížit počet bitů, což vede k nižší velikosti modelu a to k nižším HW nárokům a s tím spojených vlastností (*snížená energetická spotřeba, nižší latence, ...*). Kvantizace má však i nežádoucí dopady a to *ztrátu přesnosti* nebo případně *výkonu* modelu. [huggingface_quantization] GGUF tedy tvoří jednotný formát, ve kterém se spousta otevřených LLM modelů (případně jejich konverzí) distribuuje. Jednou z platforem pro jejich distribuci je například HuggingFace.

LM Studio umožňuje spuštění právě modelů ve formátu GGUF, včetně jejich stažení z repozitářů a funkcemi s tím spojených (například *vypsání seznamu kvantizací, spojení rozdělených modelů, atd.*). Jeho primární funkcí je spouštět lokální LLM modely jako *chat* nebo *lokální server* nabízející API kompatibilní s definicí dle OpenAI. Pro každý druh modelů (jako *Llama, Mistral, Command R, ...*) také obsahuje předdefinované nastavení, které si uživatel může upravit. Mezi tímto nastavením jsou hyperparametry jako *teplota, Min P, Top P, délka kontextu, maximálního počtu vygenerovaných tokenů a dalších*. Mimo toho obsahuje i nastavení pro hardware jako *počet vláken CPU, počet GPU vrstev, GPU framework* a podobně. *Vrstvou* je zde myšlena vrstva neutronů, která provádí určit výpočty a zpracování vstupních dat. Vrstvy mohou být ku příkladu *vstupní, skryté, výstupní*. Klíčovou vlastností nastavitelnou v rámci runtime tohoto softwaru je možnost nastavit chování kontextového okna. Mezi možnostmi se řadí:

1. *Klouzavé okno* - Model si pamatuje posledních x tokenů z konverzace, které využívá ke generování výstupu a predikci.
2. *Začátek a konec* - Model si pamatuje první prompt (případně i systémový) a zbylé tokeny na konci konverzace.
3. *Zastavení* - Při dosažení počtu tokenů v rámci konverzace rovnající se x , je generování odpovědi zastaveno.

Proměnnou x je zde myšlena celková délka kontextu, kterou *model* nebo *runtime* podporuje. V případě *runtime* v rámci *LM Studio* (resp. *llama.cpp*) může uživatel

Typ	Komponenta
CPU	AMD Ryzen 8700F
Základní deska	Asus B650-PLUS TUF
CPU Chlazení	BOX
RAM	Kingston FURY Renegade DDR5 64GB 6400 MHz (4x16GB)
VGA	Radeon RX 7900 XT 20GB Asus TUF
PSU	ADATA XPG CYBERCORE 1300W
Case	BeQuiet! Dark Base Pro 901

Tabulka 4.5: Seznam komponent testovací PC sestavy

délku kontextu zvolit až do délky 16 384 tokenů. Pokud však tato délka bude větší, jak podporovaný kontext samotným modelem, délka kontextu, který model má v paměti, bude dán hodnotou z modelu. Například modely vycházející z architektury *Llama-2* disponují kontextem 4096 tokenů, jak bylo diskutováno v sekci 2.1.3. Pokud tedy runtime bude nastaven s větším kontextovým oknem, bude rozhodující právě tato hodnota modelu.

Pro spuštěnou instanci modelu lze také nastavit *systémový prompt*. Jedná se o první zprávu, která se modelu předává a měla by obsahovat pokyny pro model definující jeho chování, roli a další relevantní informace, které mohou zlepšit přesnost jeho výsledků nebo mu umožnit lépe pochopit kontext. Tento prompt je běžně vložen pouze na začátku konverzace a poté uložen do paměti modelu. Ukázku takového systémového promptu lze vidět ve výpisu 4.6. Tento konkrétní příklad pochází právě ze softwaru *LM Studio*.

Zdrojový kód 4.6: Příklad systémového promptu

```

1 You're an intelligent programming assistant. Output code only
  , no text around.
2

```

4.5.1.2 Testovací sestava a nastavení

Pro spuštění lokálních modelů byla využita PC sestava, jejíž komponenty jsou popsány v tabulce 4.5. Runtime programu *LM Studio*, popsaného v minulé sekci, byl nastaven, aby využíval 12 z 16 dostupných CPU vláken. GPU akcelerace fungovala v režimu *OpenCL*. Počet GPU vrstev se však liší model od modelu. Pro správnou funkčnost je potřeba udržet celý model v paměti RAM, tedy v případě naší sestavy jsme mohli pracovat s modely pouze cca do 60GB, s tím, že do VRAM grafické karty lze nahrát pouze vrstvy o celkové velikosti přibližně 20GB. Na GPU tedy byl akcele-

rován jen takový počet vrtev, který z jejich celkového počtu odpovídal této velikosti. Délka *kontextového okna* byla nastavena na 8 192 tokenů, avšak pro některé modely je tato délka zkrácena samotným modelem (viz sekce 4.5.1.1). Jednotlivé hyperparametry byly poté nastaveny jako:

1. **teplota:** 0.7
2. **Top P:** 1
3. **Maximum vygenerovaných tokenů:** 3000
4. **režim kontextového okna:** klouzavé okno

Zbytek *hyperparametrů* zůstal na defaultních hodnotách daného modelu, který byl testovaný. Toto nastavení bylo využito jak pro *lokální* modely tak pro *API* dotazy na poskytovatele proprietárních či jiných vzdáleně spuštěných modelů. Použité hodnoty těchto parametrů vycházejí z prvotních testovacích experimentů, kdy se osvědčili jako vhodné pro generování jednotkových testů, protože by měli zaručovat *nižší determiničnost* výsledku a jeho *vyšší přesnost*.

4.5.2 Dotazy

Samotné vygenerování testů za pomoci dotazování LLM je řešeno skrze *generující* režim programu, jako je ukázáno ve výpisu 4.2. Tento režim jako argument vyžaduje *název šablony*, která funguje jako *prompt* pro model a byla vytvořena v předchozím kroku (viz sekce 4.4.1). Tento režim podporuje i více nepovinných argumentů jako:

- **count** - Počet variací testů, které se mají vygenerovat. Celé číslo. Defaultní hodnota 1.
- **manual** - Zkopírovat prompt do schránky pro manuální vložení do rozhraní modelu. Vlajka. Vhodné pro debug.
- **cmd** - Vypsat prompt do standardního výstupu. Vlajka.
- **compress** - Vlajka vyjadřující použití promptové komprese.

Mimo argumentů je *generování testů* také konfigurováno *proměnnými prostředí*, které pokud nejsou definovány, program se snaží načíst soubor `.env` (pokud je přítomný), který tyto proměnné obsahuje. Konfigurace generování za pomoci těchto

proměnných byla zvolena, protože se většinou nepřidávají do VCS nebo je jejich přidání ošetřeno, protože obsahují citlivá data, která by měla zůstat pouze na stroji uživatele. Mezi základní proměnné prostřední patří:

- `API_URL` - Adresa URL, na kterou program dělá API dotazy.
- `API_KEY` - Klíč pro přístup ke vzdálenému API (pro lokální modely stačí zadat libovolnou hodnotu nebo nedefinovat).
- `API_MODEL` - Název modelu, na kterém programu bude v rámci API požadovat vygenerování výstupu (hodnota dána dokumentací daného API).
- `MAX_TOKENS` - Maximální počet tokenů, které má model vygenerovat. V závislosti na dokumentaci API je potřeba nastavit hodnotu v určitém rozsahu.

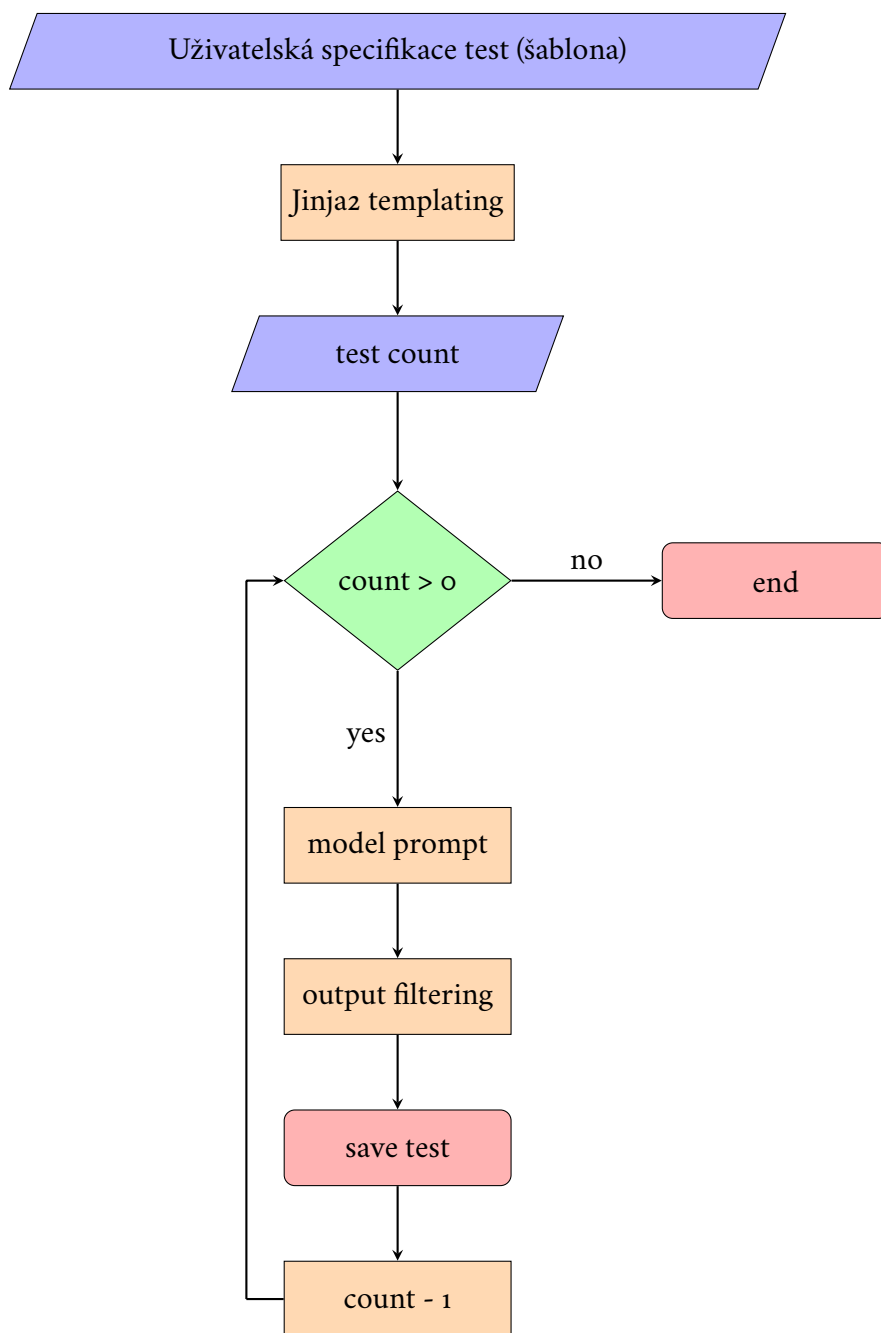
Mimo parametrů pro generování může `.env` soubor obsahovat i další parametry (resp. proměnné) určené pro jiné operace programu. Ukázková podoba tohoto souboru je zobrazena ve výpisu 4.9. Soubor je umístěn v kořenové složce programu.

Ukázkové volání programu v režimu generace testů lze vidět v ukázce 4.7. Program je schopen vygenerovat pro jeden test více variant na bázi stejného promptu (vytváření nových dotazů na LLM). Detailní popis algoritmu je nastíněn v obrázku 4.2. Šablona, kterou uživatel vytvořil je použita pro *render* finálního promptu za pomoci šablonovacího jazyka *Jinja*. Tato metoda byla zvolena z důvodu *jednoduché a přehledné modifikace* vstupů (zde nazvých jako *šablon* nebo *uživatelských specifikací*), *možnosti nezávislého vložení nahrávky* a také především případné *parametrizace* vstupu, díky které by mohla jít měnit *uživatelská jména*, *názvy prvků* a další možné údaje v šabloně vhodné pro parametrizaci.

Výpis 4.7: Ukázka volání generace testu dle šablony

```
1 milan:dp\program$ python3 test.py -i spec-4 --count 10
```

Finální podoba promptu je poté skrze *konektor* pro příslušné LLM (například zmíněná *OpenAI* knihovna, *HTTP* dotaz či jiný druh konektoru) předána jako dotaz modelu. Společně s ním je i modelům předán v rámci těchto konektorů i *systémový prompt*. V případě, že se je aktivní vstupní příznak programu `--manual`, systémový prompt se přidá před vyrenderovaný prompt a tento spojený text je zkopírován do *schránky*. Program načítá systémový prompt ze souboru `templates/system.txt`. Jeho znění (viz výpis 4.8) vychází z požadavků a nedostatků, které byli při testovacím generování upozorováni.

Obrázek 4.2: Zjednodušené schema algoritmu pro dotazování jazykového modelu při generování testu.

Zdrojový kód 4.8: Použitý systémový prompt

```

1 You're an intelligent programming assistant. You write Robot
  Framework scenarios and scripts using the Selenium Library
  . Insert delays between steps. Output code only, no text
  around. Use Chrome as browser. Locate elements using XPath
  . Close browser between scenarios.
2

```

Zdrojový kód 4.9: Ukázka ".env"souboru

```

1 API_URL="https://api.mistral.ai/v1"
2 API_KEY="Zca6nB87qmijn4"
3 API_MODEL="mistral-large-latest"

5 MAX_TOKENS=3000
6 DEVICE="mps"
7

```

I přes důraz na nutnost pouze *programového* výstupu v rámci systémového promptu, mají modely tendenci tuto podmínku ignorovat a generovat text okolo kódu. Protože jsou modely naučené tak, aby jejich výstup byl text v **Markdown** formátu, obsahují i značky se začátkem kódového bloku a značením jazyka, ale také prvky jako odrážky, apod. Tyto prvky se pak objevují i ve výstupech, kde je požadován pouze *čistý text* (jako například v ukázce 4.10). V našem případě je toto chování nevhodné, protože vyžadujeme na výstupu pouze *kód testu*. Díky struktuře *Markdown* formátování však lze kód z tohoto výstupu jednoduše vyparsovat. Toto parsování má právě na starosti funkce *filtrování výstupu* ve schématu 4.2. V rámci programu byla implementována tak, že ze vstupního textu vyjme kód v prvním nalezeném kódovém bloku, označeného pomocí znaků ‘‘‘. Pokud blok nenajde, vrátí původní text bez změny (předpokládá, že model se držel systémového promptu). V případě více kódových bloků přítomných ve výstupu, kdy požadovaný kód nebude v prvním z bloků, dojde k nesprávnému parsování, avšak jedná se o očekávaný případ, protože detekce správného kódu je netriviální a zároveň *subjektivní* problematika.

Zdrojový kód 4.10: Výstup modelu s nadbytečným textem.

```

1 Here's a Robot Framework scenario that follows the recorded
  JSON steps for interacting with the web page, and then
  performs the checks as specified:

3 '''robotframework
4 *** Settings ***
5 Library SeleniumLibrary

7 *** Variables ***

```

```

8  ${URL}                http://localhost:4680/tbuis/index.jsp
9  ${USERNAME}            lazy
10 ${PASSWORD}            pass
11 ${BROWSER}             Chrome

13 *** Test Cases ***
14 Open and Verify Webpage Content
15 ...
16 ''

18 In this Robot Framework script, I've incorporated commands
   that:
19 — Open the specified page and set the viewport size.
20 — Perform the login process using the provided username and
   password.
21 — Navigate to the "List of All Teachers" section.
22 — Check for the presence of specified names on the page.
23 — Validate the text content of specific table cells related
   to the teachers' courses.
24 Adjust the locators (xpath) as necessary to match the exact
   structure and identifiers used in your application's HTML.
25

```

Vyfiltrovaný výstupní text modelu je poté zapsán do souboru ve výstupní složce nazvané *generated*, nacházející se v kořenové složce programu. Test je uložen s názvem ve formátu {nazev-vstupu}-{cislo-varianty}.robot jakožto *RobotFramework* soubor. První část tohoto názvu souhlasí s názvem *promptové šablony*, pro kterou uživatel vytváří testy. Druhá část poté čísluje vygenerované varianty. Pokud již ve výstupní složce existuje vygenerovaný test pro danou specifikaci, program nové variantě přiřadí číslo o 1 vyšší, tedy pokračuje v číselné řadě. Názvy vygenerovaných testů jsou postupně vypisovány do konzole. Od uživatele je očekáváno, že vygenerované testy ve výstupní složce zkontroluje a ověří, že obsahují validní (např. obsahuje text, připomínající *RobotFramework* test). Je zde totiž stále možnost, že model nevygenerovat žádný kód a vypsat pouze text nebo *filtrace* neproběhla validně. Tento krok by v ideálním případě bylo možné automatizovat za pomoci *analyzátoru* pro *RobotFramework*, který se nachází v rámci LSP pro *RobotFramework* *rebotframework-lsp* nachází. Bohužel však neumí validovat zápis pro knihovnu *SeleniumLibrary*, která je v rámci systémového promptu vyžadována a očekávána, že bude přítomná ve vygenerovaném testu.

Spuštění testů

5

5.1 Spuštění testovaného programu a jeho orchestrace

Testovaný program *TbUIS* (popsaný v sekci 2.2) je distribuován jakožto `.WAR` soubory, tedy komprimovaný webový archiv jazyka Java, spustitelný jakožto servlet. Z dokumentace projektu a předchozích diplomových prací vyplývá, že pro nasazení je určený aplikační server *Tomcat* verze 7 až 9. S vyššími verzemi není aplikace kompatibilní. Každá varianta aplikace (*poruchové klony*) je distribuována jako samostatný `WAR` soubor. Pro spuštění konkrétní varinaty a spuštění vygenerovaných testů na této variantě bylo nutné vytvořit *automatizované nasazení* aplikace *TbUIS*. Pro nasazení je nutné brát v úvahu nejen samotnou webovou aplikaci, ale i její závislost, kterou je *databáze MySQL* (resp. *MariaDB*), která musí být inicializována dodaným skriptem.

5.1.1 Vytvoření kompozice

Pro účely *automatizovaného nasazení* byla zvolena technologie *Docker*, tedy *kontejnerové* řešení s možností vytvářet obrazy a kompozice. Právě kompozice je vhodným nástrojem pro jednoduché *lokální* nasazení aplikace *TbUIS*, protože potřebujeme 2 samostatné kontejnery; první s *aplikačním serverem* a druhý s *databází*.

Před samotnou integrací je nutné v každé z variant aplikace (`WAR` soubory) změnit *adresu* databáze. *Docker* kompozice umožňují přidělit jednotlivým kontejnerům názvy, za pomoci kterých lze v rámci interní DNS tyto kontejnery adresovat. V rámci archivů bylo nutné modifikovat adresu v souborech `WEB-INF/classes/META-INF/persistence.xml` a `WEB-INF/classes/applicationContext.xml`. Pro zjednodušení

vlastního nasazení jsou modifikované webové archivy součástí repozitáře této práce. Pro kontejner *databáze* byl zvolen název *tbuis-db*. Veškeré potřebné soubory pro spuštění testovaného programu se nachází ve složce *tbuis* v rámci programové složky.

K vytvoření *kompozice* je potřeba mít také obrazy, ze kterých se budou vytvářet kontejnery. Zatímco pro databázi stačí *MariaDB* kontejner z veřejného repozitáře, tak pro aplikační server je potřeba vytvořit vlastní obraz, který bude vycházet z obrazu pro *Tomcat* aplikační server, ale vždy do něj budou nahrána data jiné varianty aplikace. Pro vytvoření obrazu byl do složky přidán *Dockerfile* sloužící k jeho sestavení. Obsah tohoto souboru lze vidět v ukázce 5.1. Skript přebírá cestu k *WAR* souboru za pomoci argumentu a ten poté vkládá do obrazu na předem definovanou cestu a s definovaným názvem. V rámci *Tomcat* kontejneru slouží právě složka *webapps* pro servlety a jejich název udává cestu, které v rámci HTTP dotazů jsou dostupné. Pro zvolený název *tbuis* tedy odpovídá cesta */tbuis*.

Zdrojový kód 5.1: *Dockerfile* pro sestavení obrazu varianty aplikačního serveru.

```
1 FROM tomcat:9.0
2 ARG WAR_FILE
3 COPY ${WAR_FILE} /usr/local/tomcat/webapps/tbuis.war
4
```

Obraz z *Dockerfile* lze vytvořit samostatně, ale také lze jeho sestavení zavolat při vytváření kompozice. To se provádí nástrojem *Docker Compose*. Defaultní název souboru, který příkaz pro vytváření kompozice *docker-compose up* využívá je *docker-compose.yml*. Takovýto defaultní soubor je vytvořen v podsložce programu *tbuis* (jeho obsah se nachází v ukázce 5.2). Jak přípony souboru vyplývá, jedná se o textový soubor ve formátu *YAML*. V rámci něj definujeme dvojici služeb potřebných pro nasazení aplikace. Službou v kompozici je myšlen kontejner. Při vytváření služby lze definovat i její *proměnné prostředí*, *porty* a jejich předávání, *připojené složky*, *sítě* a další vlastnosti běžně nastavované pro kontejner. Pro *databázi* je potřeba předat port 3306, ale také připojit složku s inicializačními skripty (v našem případě dostupná ve stejné složce jako kompoziční soubor). V ní se nachází soubor *init-db.sql*, který obsahuje příkazy pro vytvoření databáze s daným názvem a uživatele, za kterého se aplikační server připojuje. U služby aplikačního serveru je potřeba sestavit obraz. Pro toto sestavení využíváme vytvořený *Dockerfile*, nacházející se ve stejné složce. Také je potřeba předat argument s cestou pro *WAR* soubor, který bude do serveru nahráný. Pro přístup do webového rozhraní aplikace z venčí kompozice byl zvolen port 4680 předaný z defaultního portu 8080, který aplikace používá. Tento port bude sloužit vygenerovaným testům pro přístup. V případě potřeby může uživatel tento port změnit dle svých požadavků. Oba kontejnery jsou

také připojeny do stejné *virtuální sítě*, který zajišťuje komunikaci mezi nimi.

Zdrojový kód 5.2: Docker Compose soubor pro sestavení kompozice

```
1 version: '3.8'

3 services:

5   db:
6     image: mariadb
7     container_name: tbuis-db
8     environment:
9       MARIADB_ROOT_PASSWORD: testtest
10    ports:
11      - "3306:3306"
12    volumes:
13      - ./db:/docker-entrypoint-initdb.d/
14    networks:
15      - tbuis

17   tomcat:
18     build:
19       context: .
20       args:
21         WAR_FILE: ${WAR_FILE_PATH}
22     container_name: tbuis-tomcat
23     depends_on:
24       - db
25     ports:
26       - "4680:8080"
27     networks:
28       - tbuis

30 networks:
31   tbuis:
32     driver: bridge
33
```

Pro vytvoření a spuštění této kompozice je potřeba zavolat příkaz z ukázky 5.3, kde příkaz `up` vyjadřuje právě *vytvoření* kompozice. Pro povolení sestavení obrazu v rámci vytváření kompozice, je také potřeba přidat argument `--build`. Aby se kontejnery spustili na pozadí a ne v terminálu, je také vyžadován argument `-d`. Zároveň z důvodu, abychom nástroj `docker-compose` nemuseli volat pouze ze složky, ve které se kompoziční soubor nachází, lze také přidat argument `-f` a hodnotou cesty ke konfiguračnímu souboru. Před příkazem je také vyexportována proměnná prostředí `WAR_FILE_PATH`, která určuje variantu `serverletu`, který bude nasazen do webové aplikace. Jedná se o cestu relativní vůči *docker compose* souboru. V případě

nutnosti *smazat* kompozici, je také možnost zavolat příkaz `docker-compose down` (viz ukázka 5.4). Protože při vytváření kompozic byli sestaveny i obrazy, které mohou na počítači zbírat nemalé místo, je také k příkazu přidán argument `--rmi all`, který mimo kotejnerů vytvořených kompozicí smaže i nevyužívané obrazy.

Výpis 5.3: Vytvoření Docker kompozice z připravené konfigurace

```
1 milan:dp\program$ WAR_FILE_PATH=./defect-00-free.war
  docker-compose -f tbuis/docker-compose.yml up -d --build
2
```

Výpis 5.4: Smazání Docker kompozice společně s vytvořenými obrazy

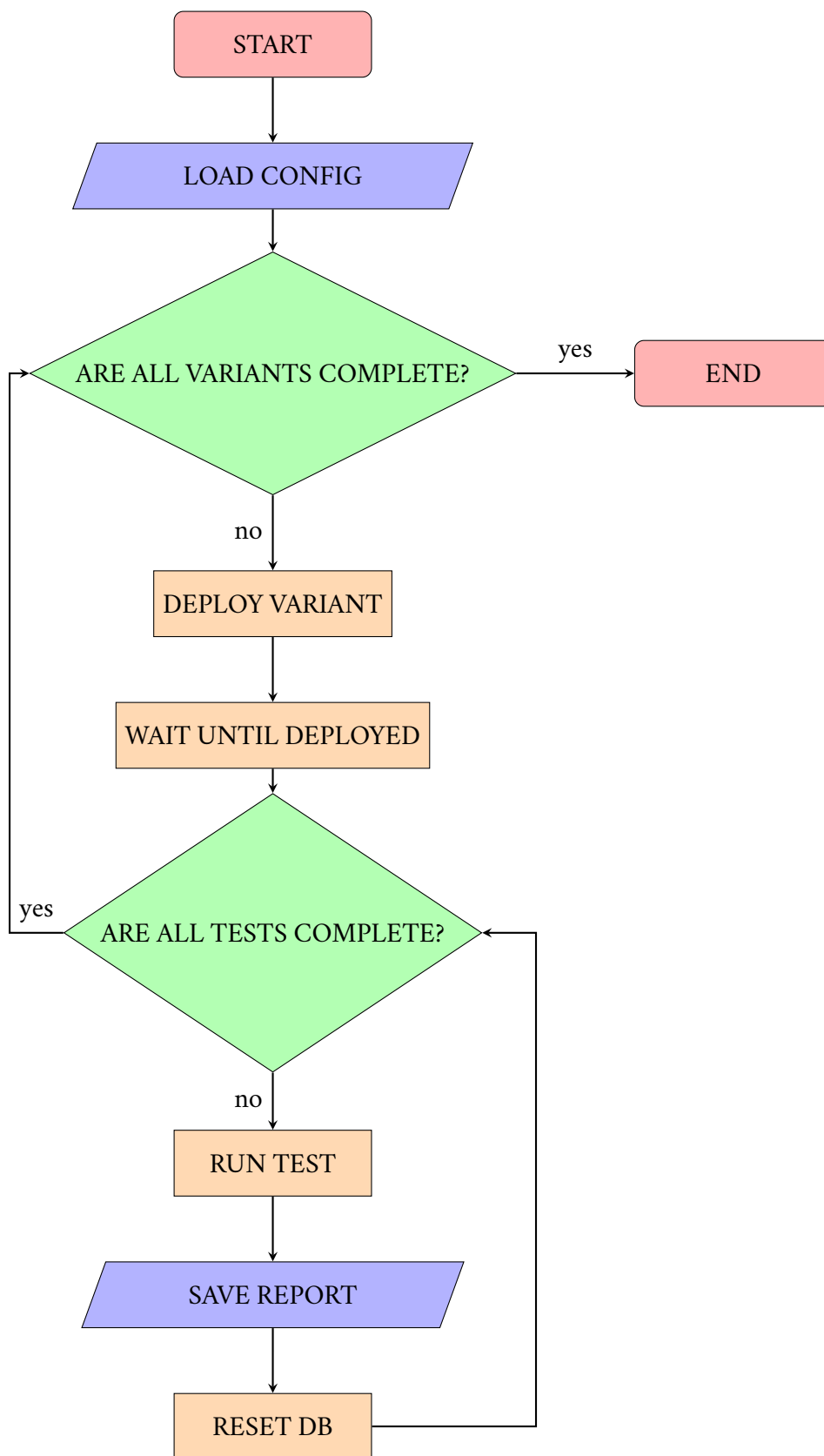
```
1 milan:dp\program$ docker-compose -f tbuis/docker-compose.yml
  down --rmi all
2
```

5.1.2 Orchestrace a automatizace nasazení

Výše vypsané příkazy automatizují nasazení jedné z variant webové aplikace. Namísto jejich manuálního volání však bude tento úkon provádět orchestrační program `test.py` v režimu `-r` (*run*). Příklad takového volání se nachází v ukázce 5.5. Samotná orchestrace spuštění vygenerovaných testů spočívá v tom, že program nasadí jednu z požadovaných variant aplikace, poté postupně spustí jednotlivé testy vyhovující zadanému kritériu v rámci hodnoty pro argument režimu `-r`. Po dokončení všech testů je načtena další z požadovaných verzí aplikace pro nasazení a otestování. Zvolené testy jsou tedy spuštěny na všech vybraných variantách (orchestrace nastíněna v obr. 5.1). Po dokončení testování je poté vytvořená kompozice společně se všemi jejími sestavenými a staženými obrazy smazána. K těmto úkonům je využít právě nástroj *Docker* a *Docker Compose*, popsané v sekci 5.1.1. Mezi jednotlivými testy spouštěnými na jedné z variant aplikace je také potřebna provést *obnovení databáze*, protože některé z testovacích scénářů databázi modifikují (viz tabulky 4.2 a 4.2). Pro toto obnovení nabízí aplikace *HTTP* endpoint nebo tlačítko na úvodní stránce. Pro zjednodušení byl mezi statické soubory přidán *RobotFramework* scénář, který na toto tlačítko na úvodní stránce klikne.

Výpis 5.5: Spuštění orchestračního programu v režimu spouštění testů

```
1 milan:dp\program$ python3 test.py -r "codellama/spec-*" --name
  "codellama-runs"
2
```


Obrázek 5.1: Znáznornění orchestrace spouštění testů

Spuštěcí režim programu nabízí možnost hned několika argumentů a jejich hodnot. Požadovaná hodnota je zde pro *režimový* argument `-r`, která musí obsahovat název nebo vzor názvu testů, které se v rámci složky *generated* mají spustit. Pro přehlednost si uživatel může ve výstupní složce testů rozdělovat vygenerované testy do podsložek, případně držet vhodnou konvenci pro jejich označení. Hodnota pro vzor názvu testů může být jakýkoliv validní *UNIX wildcard* pro označení souborů. Příklad použití takovéto *wildcard* lze vidět v ukázce 5.5, kde se spouští testy (resp. soubory) z podsložky *code llama*, které vyhovují vzoru `spec-*`, což znamená všechny soubory začínající řetězcem "spec-" v této podsložce. Tento přístup pro zvolení cesty a souborů umožňuje nejen právě dělit výstupní složku testů na podsložky, ale také uživateli spustit jen konkrétní vybrané testy. Spuštění pouze omezené množiny testů je ukázáno ve výpisu 5.6, kde uživatel požaduje spustit testy vyhovující specifikaci 1, 4 a 6 ve všech jejich varintách (značení vygenerovaných testů popsáno v sekci 4.5.2) ve složce "openai-gpt-4" (tedy například testy vygenerované modelem GPT-4 od OpenAI). Hodnoty pro tento argument je vhodné psát v *uvozovkách*.

Výpis 5.6: Alternativní volání režimu spuštění testů

```
1 milan:dp\program$ python3 test.py -r
   "openai-gpt-4/spec-{1,4,6}-*" --cont_count 2 --name
   "gpt-4 test runs"
```

Další argumenty pro *spouštěcí* režim jsou již *nepovinné*, avšak alespoň argument `--name` je doporučený. Pomocí toho argumentu lze nastavit jméno aktuálního běhu testů, pomocí kterého lze poté jednoduše identifikovat s ním související výsledky. Samotné výsledky, jejich ukládání a struktura jsou vysvětleny v následující sekci kapitoly. Pro hodnotu tohoto argumentu je také doporučeno využít uvozovky (ukázkové volání jak v příkladu 5.5 a 5.6). Pro zkušební běhy testů lze také využít argument `--cont_count`, jehož hodnota omezí počet volaných variant aplikace, dostupných z *konfigurace* (číselná hodnota vyšší než 0).

Samotný běh aplikace, testů a jejich případného vyhodnocení neovlivňují pouze *argumenty*, ale také komplexnější *konfigurace*, která se nachází v rámci konfiguračního souboru *configuration.py*. Jednotlivé varinaty aplikace, které se budou spouštět v rámci běhu lze zvolit tak, že se názvy jejich WAR souborů ze složky *tbuis* přidají do pole `RUN_CONTAINERS` v rámci konfigurace.

Zdrojový kód 5.7: Zjednodušená ukázka konfiguračního souboru

```
1 RUN_CONTAINERS = [
2     "defect-00-free.war",
3     "defect-02-C0.H0.M0.L1_S_S_03.war",
4     "defect-04-C0.H0.M0.L1_S_S_04.war",
```

```

5     ...
6     "defect-26-C1.H0.M0.L0_T_S_01.war",
7     "defect-27-C1.H0.M0.L0_U_D_01.war",
8     "defect-28-C2.H2.M1.L0_M_CR.war"
9 ]

11 POSITIVE_FAILS = {
12     "1": ["defect-02-C0.H0.M0.L1_S_S_03.war"],
13     "4": ["defect-04-C0.H0.M0.L1_S_S_04.war", "defect-19-C0.
14     H1.M0.L0_S_S_10.war", "defect-25-C1.H0.M0.L0_S_S_01.war",
15     "defect-26-C1.H0.M0.L0_T_S_01.war", "defect-28-C2.H2.M1.
16     L0_M_CR.war"],
17     "6": ["defect-25-C1.H0.M0.L0_S_S_01.war", "defect-26-C1.
18     H0.M0.L0_T_S_01.war", "defect-28-C2.H2.M1.L0_M_CR.war"],
19     ...
20 }

```

5.2 Ukládání výsledků

Při spuštění testu vyváří *RobotFramework* hned několik výstupních souborů, mezi kterými je i *report* jakožto soubor `output.xml`. V rámci něj se nacházejí veškeré klíčové informace o běhu scénáře. Konkrétně jde o *log* provedených úkonů, *výsledky* jednotlivých testovacích případů a také případné *error*y. Protože tento výstup obsahuje spoustu redundantních informací, je v rámci programu přeparsován a uložen na samostatná místa. Z původního výstupu jsou parsovány hodnoty: *počet úspěšných*, *neúspěšných* a *chybových* testovacích případů pro každý ze spuštěných testovacích scénářů. Pro ten je vždy také vyhodnocen koncový stav (*FAIL*, *PASS* nebo *ERROR*). Protože *RobotFramework* nerozlišuje mezi testem, který *selhal* a testem, který neměl spustit nebo při jeho běhu došlo k chybě nesouvisející se scénářem, bylo potřeba toto rozlišení implementovat na bázi přítomných *errorů* v rámci výstupního souboru.

Pro označení výsledku testu (dále také jako *report*) je využito *časové razítko* doby spuštění série testů ve formátu `YYYYMMDDhhmmss` společně s vybraným názvem v rámci argumentu (popsáno v předchozí sekci 5.1.2) oddělených znakem "-". V případě, že samostatný název běhu testů není uživatelem vybrán, zůstává pro plné označení reportu pouze časové razítko.

Prvním z míst pro uložení výsledků je textový soubor uložený ve podsložce `reports` v rámci kořenové složky programu. V rámci tohoto souboru jsou vykresleny textové tabulky, vykreslené pro každou nasazenou variantu aplikace (varianty

```

1  Report name: 20240411140043-GPT-4-Turbo run
2
3
4  Container name: defect-00_free.war
5  +-----+-----+-----+-----+-----+
6  | Name                               | Status | Passed | Failed | Errored |
7  +-----+-----+-----+-----+-----+
8  | openai-gpt45-turbo/spec-12-10.robot | FAIL   | 1      | 1      | 0      |
9  +-----+-----+-----+-----+-----+
10 | openai-gpt45-turbo/spec-1-8.robot   | FAIL   | 0      | 3      | 0      |
11 +-----+-----+-----+-----+-----+
12 | openai-gpt45-turbo/spec-11-7.robot  | PASS   | 1      | 0      | 0      |
13 +-----+-----+-----+-----+-----+
14 | openai-gpt45-turbo/spec-1-3.robot   | PASS   | 3      | 0      | 0      |
15 +-----+-----+-----+-----+-----+
16 | openai-gpt45-turbo/spec-18-4.robot  | PASS   | 1      | 0      | 0      |
17 +-----+-----+-----+-----+-----+
18 | openai-gpt45-turbo/spec-12-1.robot  | FAIL   | 1      | 1      | 0      |
19 +-----+-----+-----+-----+-----+
20 | openai-gpt45-turbo/spec-10-7.robot  | FAIL   | 0      | 2      | 0      |
21 +-----+-----+-----+-----+-----+
22 | openai-gpt45-turbo/spec-12-4.robot  | FAIL   | 0      | 2      | 0      |
23 +-----+-----+-----+-----+-----+

```

Obrázek 5.2: Ukázka textové tabulky výsledků

Obrázek 5.3: Ukázka databázové tabulky výsledků

jsou v rámci programu také označovány jako kontejnery, protože odpovídají kontejneru Dockeru). V rámci tabulky jsou pro každý spuštěný test vypsány výsledky jednotlivých sledovaných údajů a koncový výsledek testu. Ukázka tabulky je vyzobrazena na obr. 5.2. Název tabulky odpovídá právě testovanému kontejneru (resp. varianty testu). Soubor report je pojmenovaný jeho celým názvem, jak bylo popsáno v předchozím odstavci.

Ačkoliv tabulková reprezentace výsledků v textové podobě je jednoduchá pro uživatele a jeho čtení, tak již není vhodná pro strojové čtení a zpracování, proto jako druhá možnost pro uložení výsledků byla zvolena *SQLite* databáze, resp. soubor `report_db.sqlite` umístěný ve stejné podložce `reports` jako textové reporty. Tento druh formátu byl zvolen z důvodu jeho jednoduchosti a široké podpoře napříč programovacími jazyky. V rámci této databáze je vytvořena tabulka "runs", která obsahuje řádky s hodnotami výsledků jednotlivých testovacích scénářů, podobně jako v případě tabulek textového reportu. Narozdíl od nich se zde pro veškeré údaje využívá jedna tabulka a mezi jednotlivými běhy jde rozlišit primárně dle jejich názvu. Ukázka tabulky je vyzobrazena na obr. 5.3. V rámci malé lokální databáze je poté možné data efektivně vyhledávat, filtrovat a nadále s nimi pracovat.

Vyhodnocení výsledků

6

6.1 Parametry pro spuštění

Vygenerované testy z kroku 4 (konkrétně scénáře vypsane v tabulkách 4.2 a 4.2) byly v rámci výstupní složky `generated` rozděleny do podsložek s odpovídajícím názvem, ze kterého je patrné, jakým modelem (případně od jaké společnosti) byly vygenerovány. Možnost takového rozdělení byla popsán v sekci 5.1.2. Tyto vygenerové testy, využitě k následnému testování poruchových klonů, jsou součástí programového repozitáře projektu. Do konfiguračního souboru byli přidány varianty aplikace dle tabulky 4.2 (ukázka konfiguračního souboru ve výpisu 5.7). Z tabulky scénářů také víme, pro které varianty testovacího programu také můžeme očekávat chybu v daném scénáři. Proto je do konfiguračního souboru přidáno i *mapování*, které každému scénáři (označené pouze číslem) přiřazuje pole názvů *WAR* souborů aplikace, ve kterých je chybovost očekávána. Na bázi tohoto mapování dále vyhodnocovací program určí správnost výsledku testu (tj. v případě očekávaného selhávání jde o správný výsledek). Tento program a použité metody jsou popsány v následující sekci.

6.2 Metodologie vyhodnocení

6.2.1 Vyhodnocovací program

Pro vyhodnocení výsledů byl do programové složky vytvořen program `stats.py`, který jako první argument vyžaduje cestu s `.sqlite` výstupnímu reportu hlavního programu v režimu běhu (viz sekce 5.1.2). Ukázkové volání programu je zobrazeno v ukázce 6.1. Tento report si uživatel může libovolně přesouvat v souborovém systému. Reporty vygenerované v rámci tohoto projektu a využité pro hodnocení modelů

byli uloženy do podsložky `results` kořenové složky repozitáře. Program má i další argumenty, které jsou jeho klíčovou součástí:

- `-t [nadpis]` - Nastaví nadpis nad tabulkou (název modelu).
- `-e [navez_souboru]` - Vyexportuje soubor do PDF. Hodnotou je název výstupního PDF souboru (s příponou).

Pro každý test je vyhodnoceno, kolik z jeho vygenerovaných variant pro každou variantu testovacího programu skončilo s *očekávaným výsledkem*. Tím je zde myšleno, že test prošel úspěšně na variantách aplikace, kde se nevyskytuje chyba a je tak očekáván bezchybný průchod, a že test selhal v na takových variantách, kde je definováno specifikací (diskutováno v sekci 6.1), že by selhat měl. Chybový test je vždy považován za *neočekávaný výsledek*. Při takto naivním přístupu by však jako *očekávané* byly označovány i testy (resp. jejich vygenerované varianty) chybující i v případě nasazených variant aplikace bez konkrétní testované chyby (tedy falešná negativa). Z důvodu, aby takové testy nezkrusovali výsledky, bylo přistoupeno ke kroku jejich vyfiltrování a následnému ignorování při vyhodnocování výsledků.

Pro odhalení falešných negativ budeme využívat předpokladu výsledku na *neporuchové* variantě aplikace, že varianta testu skončí úspěšně. V případě, kdy dojde k jejímu selhání nebo skončí chybou, je taková testová varianta ignorována při vyhodnocení výsledků testů na všech poruchových kontejnerech, protože se předpokládá, že takový test není schopen správně odhadit chybu aplikace, protože by chybový stav hlásil vždy. Počet ignorovaných variant od každého testu je zobrazen ve spodní řádce tabulky výsledků (více v následující sekci 6.2.2).

Výpis 6.1: Volání programu pro vyhodnocení dat.

```
1 milan:dp\program$ python3 stats.py
   ../results/claude-3-opus-run.sqlite -t "Claude 3 Opus" -e
   claude-results.pdf
```

6.2.2 Legenda tabulek

Výstupem vyhodnocení výsledků je tabulka (jako příklad poslouží výstup v obr. 6.1), jejíž řádky reprezentují testované *varianty aplikace* (v tabulce označované jako *container*) a jednotlivé sloupce představují konkrétní test (dle specifikace), který byl spouštěn. Jednotlivé buňky poté obsahují informaci o počtu variant daného testu, které

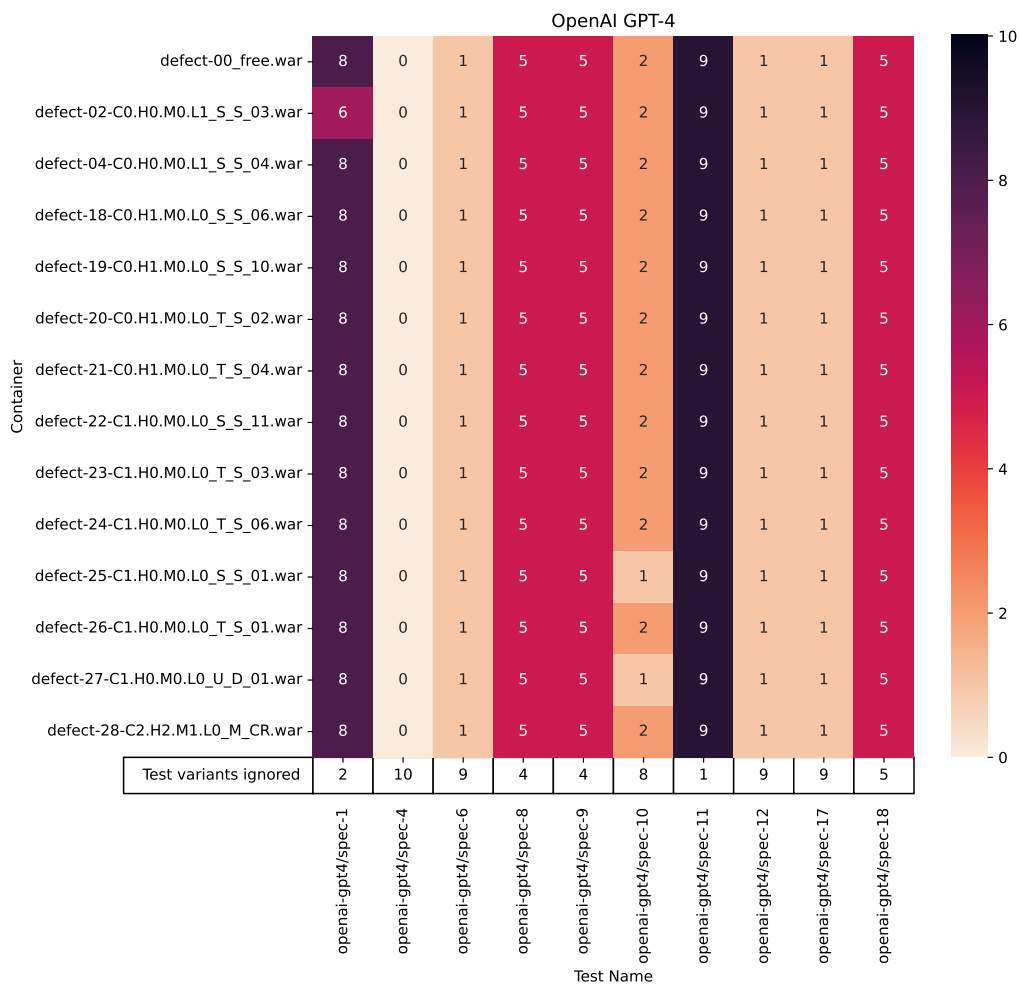
vyhovují předpokládanému výsledku pro danou variantu aplikace. Tyto hodnoty jsou po vyfiltrování, které se vždy děje dle první řádky od shora (v našem označení jde o variantu `defect-00_free_war`). Tento přístup byl popsán v předchozí sekci 6.2.1. Ve spodním řádku tabulky je také vyznačeno, kolik variant daného testu bylo *ignorováno*. Celá tabulka zároveň funguje jako *tepelná mapa* a je tedy nejen číselně, ale i barevně vyznačeno, jaký test má pro kterou variantu aplikace nejvyšší míru úspěšnosti (shody s předpokládaným výsledkem). Barevná škála a její odpovídající hodnoty se nachází po pravé straně tabulky.

6.3 Výsledky pro jednotlivé modely

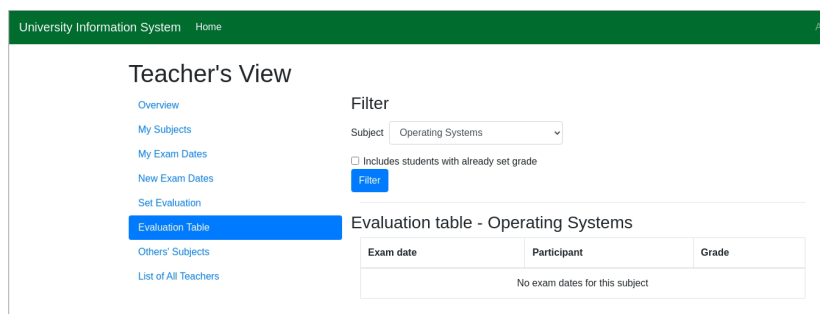
6.3.1 OpenAI

Model **GPT-4** od společnosti OpenAI dokázal pro většinu *testových případů* vygenerovat minimálně *jeden* test podávající pro všechny testované varianty aplikace očekávaný výsledek. Výsledky zobrazené v obr. 6.1. Jediný test, pro který *GPT-4* model nebyl scopen vygenerovat ani jednu variantu testu, která by neselhala, tedy každá z těchto variant vždy hlásila neúspěšný test. V rámci těchto variant testu dle specifikace 4 (viz 4.2), která popisuje odhlášení studenta ze zkoušky a následnou kontrolu učitelem, zda je seznam studentů, přihlášených na zkoušku, prázdný. Primárním problémem zde byla identifikace prvků, které mají být stisknuty nebo detekována jejich hodnota. V případě studenta častokrát nedochází k úspěšnému odhlášení ze zkoušky, což vede i k následnému selhání *testu casu* ze strany učitele. Na této straně zase docházelo k nesprávnému výběru předmětu z rozbalovacího seznamu. Například v obr. 6.2, kde správně má být zvolený předmět "Database Systems".

V případě testu dle specifikace 1 dochází u varianty aplikace 02 (dle tab. 4.2) k absenci detekce nadpisu a jeho obsahu. Z tohoto důvodu vychází tato dvojice vygenerovaných testů s kladným výsledkem, i přesto že nasazená varianta aplikace obsahuje chybu v nadpisu, tedy namísto hodnoty "Student's View" přítomná pouze hodnota "Stu View". U testu 10 jedna ze dvou validních variant neodpovídá předpokládanému výsledku. Tato konkrétní varianta končí v neúspěšném stavu u varianty webu 25, protože server vrací chybový kód 500 a nejedná se tedy o chybu testu. V rámci varianty 27 naopak web vypisuje prázdnou tabulku učitelů, kdy test vyhledává pole v tabulce a porovnává jeho hodnotu. V tomto případě však nedokáže ono pole lokalizovat. Tento konkrétní test (konkrétně jde o soubor `openai-gpt4/spec-10-3_robot`) tedy není chybný, ale v jednom případě se jedná o chybu testované aplikace a v dru-

Obrázek 6.1: Výsledky pro model GPT-4

Obrázek 6.2: Nesprávně vybraný předmět z rozbalovacího seznamu.

hém případě jde o nedostatečnou granularitu specifikace testu a pouze v závislosti na její reprezentaci jde varianta 27 aplikace také považovat za chybovou. Obě nevyfiltrované varianty testu 10 mohou být považovány za validní na všech verzích testovaného webu.

Naopak model **GPT-4 Turbo** dokázal v některých případech, kde model GPT-4 selhával, vygenerovat validní testy, avšak pro 3 testové specifikace nevygeneroval ani jeden test, který by prošel filtračním kritériem (viz obr. 6.3). Jde konkrétně o testy 6, 10 a 12. U testů dle specifikace 6 dochází k nesprávnému indexování sloupce tabulky, kdy druhý prvek `<td>` v rámci řádku `<tr>` získává za pomoci dotazovacího jazyka XPath indexem 1, kdežto druhý prvek má v rámci tohoto jazyka index 2. Tuto chybu lze vidět v datazu ukázky 6.2 na řádcích 23 a 24. V případě testu 10 dochází k nesprávné interpretaci specifikace (resp. *promptu*), která říká, že všechna tlačítka na dané stránce mimo tlačítka stisknutého v nahrávce musí být *deaktivovaná* (HTML argument `disabled` s hodnotou "true"). GPT-4 Turbo vyhledává tato tlačítka nekorektně jako např. dceřiné prvky tlačítka stisknutého v nahrávce (v ukázce 6.3), zatímco správný odhad provedl model GPT-4 (v příkladu 6.4), který usoudil, že všechna tlačítka budou mít stejný základ identifikátoru `id` a pouze tlačítko se shodným identifikátorem z nahrávky bude *aktivní*.

Zdrojový kód 6.2: Ukázka z vygenerovaného testu "openai-gpt4-turbo/spec-6-4.robot"(zbytek kódu vynechán).

```

1 ...
2 Student Enrollment and Verification
3   Open Browser      http://localhost:4680/tbuis/index.jsp
   chrome
4   Set Window Size   1501    1104
5   Click Element     xpath=//*[@id="header.link.login"]
6   Sleep            2s
7   Click Element     xpath=//*[@id="loginPage.userNameInput"]
8   Sleep            1s
9   Input Text        xpath=//*[@id="loginPage.userNameInput"]
   maroon
10  Press Keys        None     TAB
11  Sleep            1s
12  Input Text        xpath=//*[@id="loginPage.passwordInput"]
   pass
13  Press Keys        None     ENTER
14  Sleep            3s
15  Click Element     xpath=//*[@id="stu.menu.otherSubjects"]
16  Sleep            2s
17  Click Element     xpath=//*[@id="stu.otherSubjects.table.
   enrollButton-10"]
18  Sleep            2s

```

```

19     Page Should Contain Element      xpath=//*[@id="stu.
otherSubjects.successAlert"]
20     Sleep      2s
21     Click Element      xpath=//*[@id="stu.menu.mySubjects"]
22     Sleep      2s
23     Element Should Contain      xpath=//tr[@id="stu.mySubjects.
enrolledTable.subjectRow-2"]/td[1]      Software Quality
Assurance
24     Element Should Contain      xpath=//tr[@id="stu.mySubjects.
enrolledTable.subjectRow-2"]/td[2]      Peter Strict
25     Close Browser
26 ...
27

```

Zdrojový kód 6.3: Klíčové slovo z testu "openai-gpt4-turbo/spec-10-10.robot".

```

1 ...
2 Validate My Subjects Page
3     ${disabled_buttons}=      Get Element Count      xpath=//*[@
id="tea.mySubjects.table.unregisterSubjectButton-0"][@
disabled='disabled']
4     Should Be Equal As Integers      ${disabled_buttons}      1
5     Click Element      xpath=//*[@id="tea.mySubjects.table.
unregisterSubjectButton-0"]
6     Sleep      1s
7     Element Should Be Visible      xpath=//*[@id="tea.
mySubjects.successAlert"]
8 ...
9

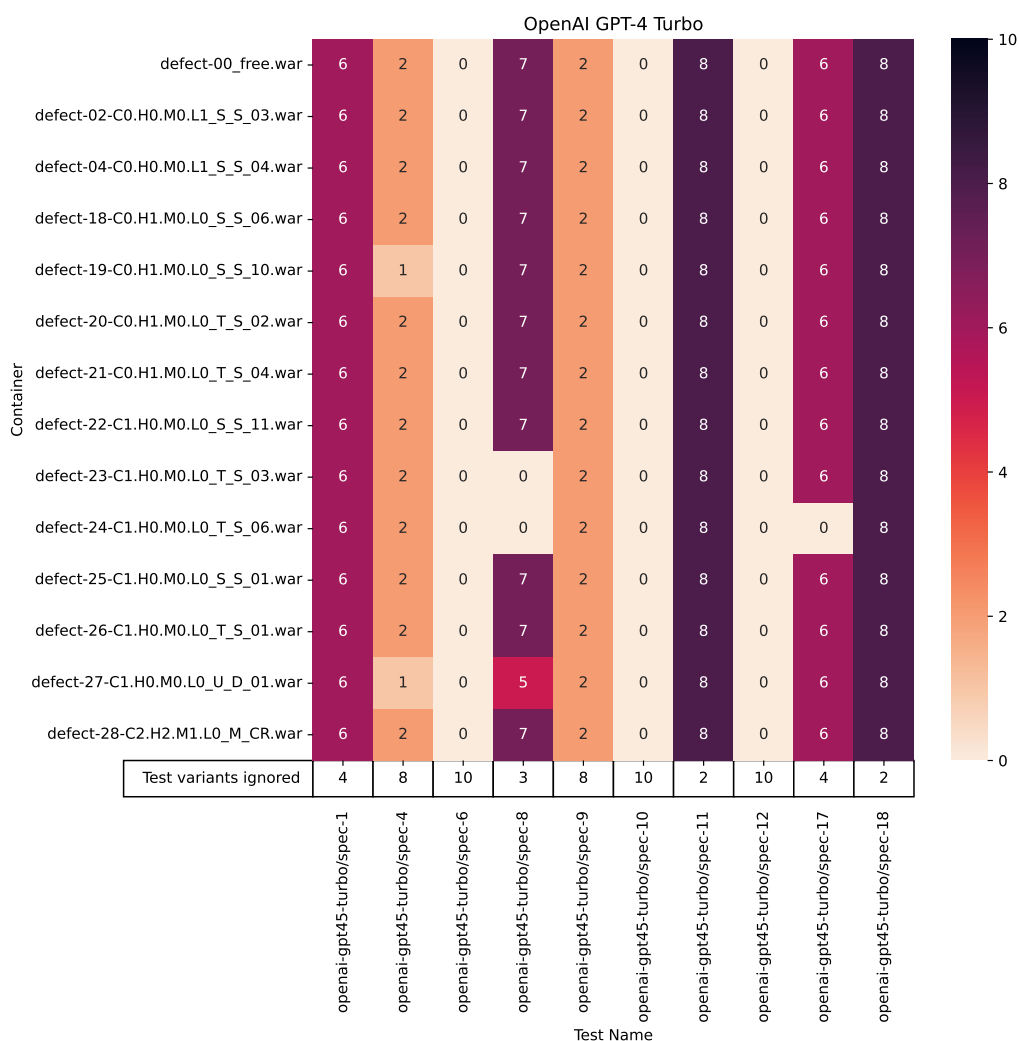
```

Zdrojový kód 6.4: Příklad správné implementace specifikace 10 dle modelu GPT-4.

```

1 Navigate To My Subjects And Verify
2     Click Element      xpath=//*[@id="tea.menu.mySubjects"]
3     Sleep      1s
4     ${remove_buttons}=      Get WebElements      xpath=//button[
contains(@id, 'unregisterSubjectButton') and not(@id='tea.
mySubjects.table.unregisterSubjectButton-0')]
5     FOR      ${button}      IN      @{remove_buttons}
6     Element Should Be Disabled      ${button}
7     END
8     Click Element      xpath=//*[@id="tea.mySubjects.table.
unregisterSubjectButton-0"]
9     Sleep      1s
10    Element Should Be Visible      xpath=//*[@id="tea.
mySubjects.successAlert"]
11

```

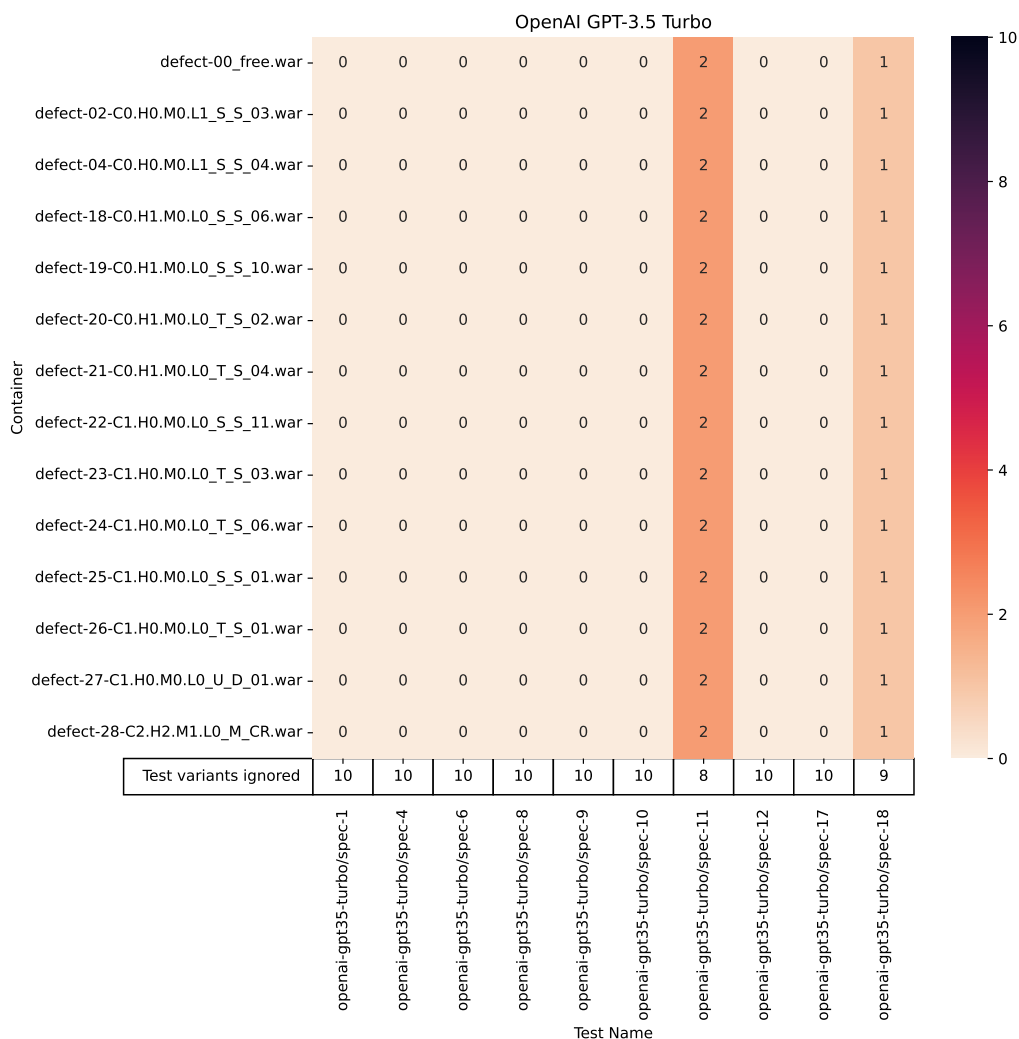

Obrázek 6.3: Výsledky pro model GPT-4 Turbo

V testu 12 se objevuje požadavek odsouhlasit vyskakovací upozornění (*alert*). Ten výstup modelu GPT-4 Turbo nesprávně odsouhlasuje za pomoci klíčového slova **Accept Alert**, kdežto správné klíčové slovo je **Handle Alert**¹ jako jde vidět například v testu `openai-gpt4/spec-12-10`. Ze 7 validních variant testu 8 selhaly veškeré na poruchových klonech 23, 24 a na klonu 27 pouze 5 z nich skončilo očekávaným výsledkem. Zde je nutné připomenout, že ani na jednom ze zmíněných klonů (dle tab. 4.2) by neměl test skončit neúspěšně.

V případě specifikace 17 žádný z 6 testů určených jako validní, nedokázal ojevit

¹Dle dokumentace, dostupné na adrese: <https://robotframework.org/SeleniumLibrary/SeleniumLibrary.html#Handle%20Alert>

Obrázek 6.4: Výsledky pro model GPT-3.5 Turbo

chybu na kontejneru 24 a neselhal. Zde se učitel zapíše k výuce nového předmětu, což mu dá hlášku o úspěšném zapsání, avšak do databáze se tento fakt nezapíše a na ostatních stránkách se uživatel nenachází v seznamu učitelů pro daný předmět.

Model **GPT-3.5 Turbo** dokázal vygenerovat valdní testy pouze pro testy 11 a 18, v celkově třech varintách (obr. 6.4). Tyto varinaty testů však dokázali odhadit veškeré zavedené chyby. Zbytek vygenerovaných variant pro veškeré testy obsahoval selhával na využitém klíčovém slově `Set Viewport`, kterým test má dle modelu nastavovat velikost okna webového prohlížeče. Správným klíčovým slovem pro toto použití je `Set Window Size`.

6.3.2 Anthropic

Testovaný model **Claude 3 Opus** od společnosti Anthropic byl schopen pro každý test vygenerovat nejméně jednu variantu, která je schopna odhladit každou chybu vloženou do systému (obr. 6.5). Mezi nejméně úspěšné testy se zde řadí varianty dle specifikace 12 a 17. Časté chyby variant jsou například nesprávné adresování prvků za pomoci *XPath* dotazovacího jazyka, kde namísto počátku selektoru `//`, který vyhledává daný prvek kdekoliv v dokumentu, resp. v poskytnutém kořenovém prvku, využívá nesprávný selektor `///` (příklad 6.5). Správné použití lze vidět v ukázce 6.4. Pozn: Pro oddělení názvu argumentu a jeho hodnoty lze v rámci *RobotFramework* využít jak znak `:` tak `=`, které lze vidět v obou verzích využívané napříč ukázkami.

Zdrojový kód 6.5: Ukázka nesprávného adresování XPath.

```

1 Teacher Scenario
2   Open Browser      http://localhost:4680/tbuis/index.jsp
   Chrome
3   Set Window Size   1501      1104
4   Click Element     xpath:///*[@id="header.link.login"]
5   Wait Until Page Contains Element  xpath:///*[@id="
loginPage.userNameInput"]
6   Input Text        xpath:///*[@id="loginPage.userNameInput"]
   scatterbrained
7   Input Password    xpath:///*[@id="loginPage.passwordInput
"]      pass
8   Click Button      xpath:///*[@id="loginPage.loginFormSubmit
"]
9   Wait Until Page Contains Element  xpath:///*[@id="tea.
menu.myExamDates"]
10  Click Element     xpath:///*[@id="tea.menu.myExamDates"]
11  Wait Until Page Contains Element  xpath:///*[@id="tea.
myExamDates.table.cancelButton-0-0"]
12

```

Dalším problémem také bylo vybírání prvku z rozbalovací nabídky za pomoci hodnoty `|value|` prvku `option`, které se však při každé inicializaci DB mění a tedy nelze se na tyto hodnoty spolehnout. Z tohoto důvodu bylo do instrukcí pro prompt specificky přidáno, aby model vybíral položku v těchto seznamech za pomoci obsahu prvku `option`. Chybová zpráva o nenalezeném prvku je zobrazena v ukázce 6.6. V některých testech se také objevil defekt, kdy model namísto názvu knihovny *SeleniumLibrary* použil název *Selenium2Library*, což vede k *erroru* testu. Podobně jako u modelu GPT-4 i zde se objevuje nesprávná indexace prvků v rámci XPath. Některé z testů také obsahovali neplatná klíčová slova jako `Page Should Be` nebo `Element Text Should Match`.

Výpis 6.6: Ukázka selhání testu po nenalezeném prvku s danou hodnotou.

```

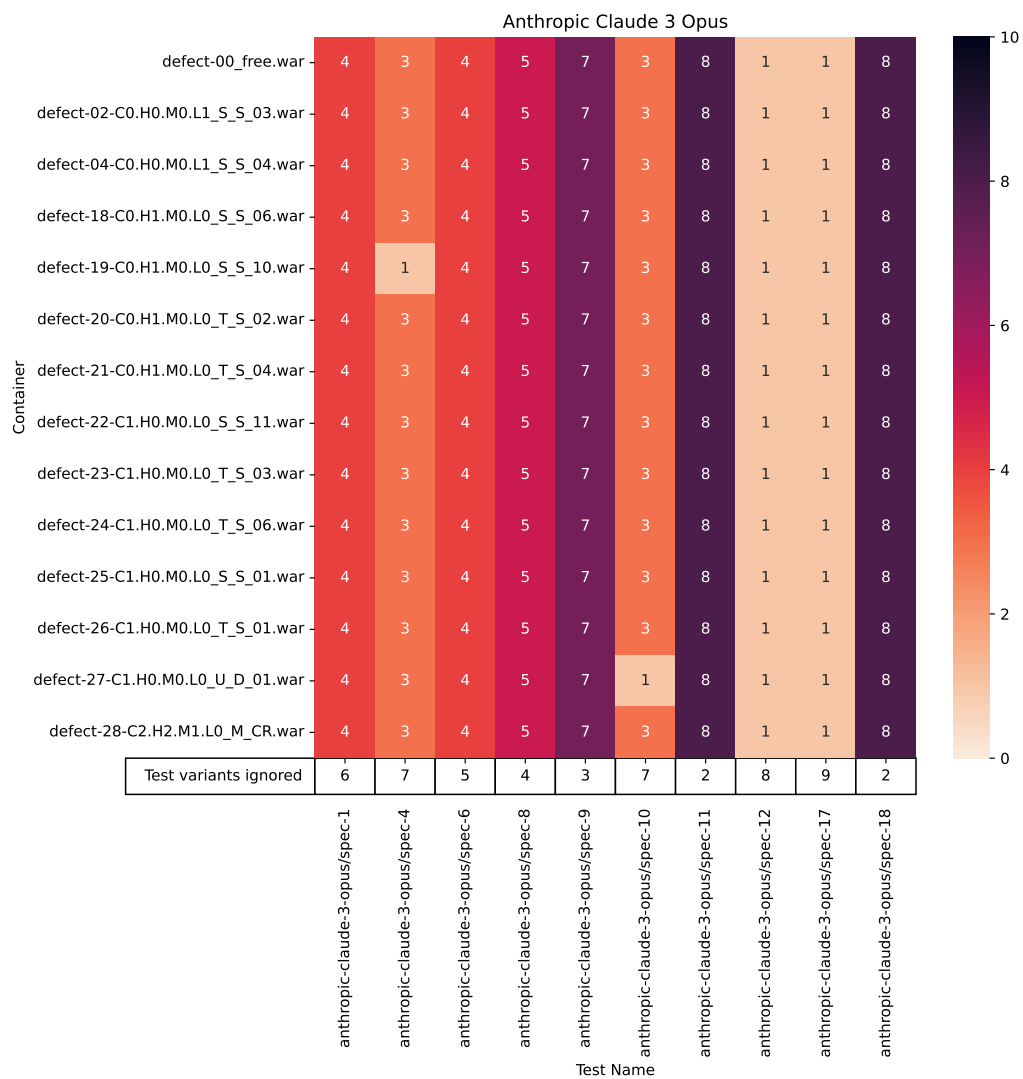
1 milan:dp\program$ python3 -m robot
  ../generated/anthropic-claude-3-opus/spec-12-2.robot
2 =====
3 Spec-12-2
4 =====
5 Teacher Scenario | FAIL |
6 NoSuchElementException: Message: Cannot locate option with
  value: 1202; For documentation on this error, please
  visit:
  https://www.selenium.dev/documentation/webdriver/...
7 -----
8 Student Scenario | PASS |
9 -----
10 Spec-12-2 | FAIL |
11 2 tests, 1 passed, 1 failed
12 =====
13 Output: /Users/milan/Škola/DP/program/tbuis/output.xml
14 Log: /Users/milan/Škola/DP/program/tbuis/log.html
15 Report: /Users/milan/Škola/DP/program/tbuis/report.html
16

```

Pro specifikaci 4 jsou indikovány 2 z validních testů jako varianty, nesplňující předpoklad. Chyba tohoto nasazeného klonu 19, na kterém se však tato nedokonalost projevuje, spočívá v náhodně mizejícím tlačítku při odepsání předmětu, avšak toto tlačítko je při každém načtení stránky jiné a tedy nemusí se jednat přesně o tlačítko vyžadované pro odhlášení konkrétního předmětu, který vyžaduje přiložená nahrávka promptu. V tomto případě se tedy jedná o správný výsledek, protože jak úspěšný tak neúspěšný výstup testu zde mohou být validní a záleží jen na tom, jak test selže. Stejně jako v případě modelu GPT-4 i zde validní testy dle specifikace 10 selhávají na kontejneru 27, protože celá tabulka není vykreslena a selektory využívající její přítomnosti pro nalezení hledaného řetězce selhávají.

6.3.3 Meta

Codellama Instruct 34B byl jedním z modelů testovaných *lokálně*, ale bohužel pro polovinu testových případů nebyl schopen vygenerovat žádný validní test a pro druhou polovinu pouze jeden či dva použitelné testy, častokrát neshopné odhalit vloženou chybu (obr. 6.6). Pro první test model v několika z nevalidních variant vyhalucoval test připomínající ověření uživatelského rozhraní před samotným přihlášením (viz test `codellama/spec-1-2.robot`). Zároveň ve dvou testech, označených za validní, nezkontrolovat hodnotu nadpisu podobně jako modely v sekci

Obrázek 6.5: Výsledky pro model Claude 3 Opus

6.3.1. Oba tyto testy také nejsou kompletní, protože neobsahují všechny 4 scénáře, které by měli obsahovat (různé přihlašovací údaje), ale pouze jeden nebo dva. Při manuálním srovnání se tedy ani jedna z vygenerovaných variant testu 1 nedá považovat za správnou. V některých z variant testů se také model rozhodl pro identifikaci prvku využít jeho "aria" atribut, který v rámci knihovny *SeleniumLibrary* není podporovaný jako selektor, resp. byla by potřeba využít CSS selektor. V případě varianty testu 4 naopak nebyla dodržena pomalejší rychlost testování (resp. vkládání pauz), které je promptem vyžadováno a tedy ověření přítomnosti prvku selhává, protože ještě není načtení a ani nebyla zvolena žádná alternativní metoda, která by na jeho načtení vyčkala. Pro generování varianty testu 6 docházelo ke stejnému problému jako v případě modelu *GPT-4 Turbo* a to nesprávné indexaci v rámci *XPath*. V neplatných variantách testu 8, 9 a dalších se objevuje stejný problém jako v případě testu 1, tedy chybějící časování kroků. V jednom z testů (*codellama/spec-8-9.robot*) také chyběl import knihovny. Stejně jako v případě modelu *GPT-3.5 Turbo* docházelo (alespoň při testu 9) k nesprávnému nastavení velikosti okna neexistujícím klíčovým slovem.

V případě testu 10 jediná varianta, značená jako "validní" ve skutečnosti obsahuje pouze příkaz pro otevření přihlašovací URL a zbytek souboru jsou pouze komentáře (ukázka ve výpisu 6.7). I ostatní varianty dle této specifikace obsahují prázdné či nesmyslné testy. To stejné se vztahuje i na test 11, kde častokrát chybí klíčové části kódu (např. *login*). Výstupy pro specifikaci 12 obsahují stejné chyby jako předešlé testy. Vygenerované varianty testu 17 obsahují dvě varianty procházející filrem, avšak jen jedna z nich je po prozkoumání platný test. Druhá varianta obsahuje pouze otevření dané URL a tedy není schopna odhalit problémy, jak také napovídají výsledky na poruchových klonech. Platný test však z neznámých důvodů na poruchové variantě 18 neselhává. U posledního testu 18 vyšla 1 platná varianta, ale podobně jako v předchozích případech ani ta není kompletní a obsahuje pouze zobrazení tabulky, nikoli už její kontrolu.

Zdrojový kód 6.7: Ukázka chybně vygenerovaného testu "*codellama/spec-10-7.robot*".

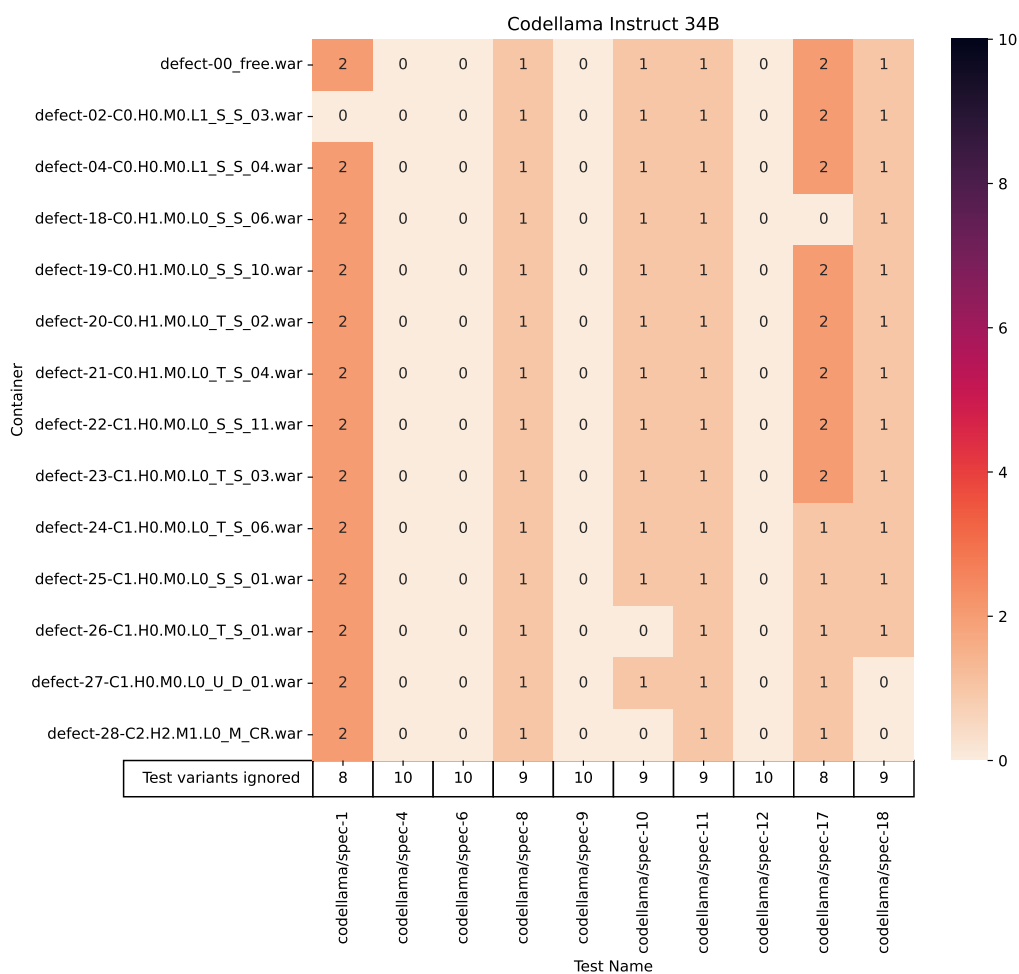
```

1 *** Settings ***
2 Library                               SeleniumLibrary

4 *** Variables ***
5 ${URL}                               http://localhost:4680/tbuis/index.jsp

7 *** Test Cases ***
8 Teacher Test
9     Open Browser    ${URL}    Chrome
10    # Teacher steps go here

```


Obrázek 6.6: Výsledky pro lokální model Codellama Instruct 34B

```

11  # Teacher's steps from the provided JSON have been
12  # replaced with comments due to the character limit
13  # Assert elements are present/not present
14  # Assert element with id "tea.mySubjects.successAlert"
15  # has appeared
16  # Assert elements are disabled
17  # Close Browser

```

Model **Llama 3** ve verzi se 70 miliardy parametrů vygeneroval funkční nebo splňující filtry pouze 2 varianty testu a to pro specifikaci 10. Oba testy (a to konkrétně llama3/spec-10-3 a llama3/spec-10-6) se i po manuálním přezkoumání zdají být validní, avšak nesplňují přesně požadavky promptu na časování mezi jed-

notlivými kroky. Mezi časté chyby tohoto modelu se řadí například *špatné pořadí argumentů pro otevření webového prohlížeče*, kdy pro klíčové slovo `Open Browser` uvedl jako první argument URL a jako druhý název prohlížeče, kdežto správné pořadí argumentů je opačně. Dále byla existence prvků ověřována klíčovým slovem `Element Should Exists`, které však neexistuje a správně by měla být kontrolována použitím klíčového slova `Page Should Contain Element`. V některých případech také nedošlo k načtení *přihlašovací URL* mezi jednotlivými scénáři či k uzavření prohlížeče bez jeho následného otevření v následujícím scénáři. Frekventovaně se ve výsledcích objevuje i nesprávné použití selektoru, kdy model využije selektor včetně *třídy* pouze jako *ID* (příklad v ukázce 6.8). Podobně jako v předchozích modelech i zde byl pro nastavení velikosti okna čteně použit nesprávný příkaz `Set Viewport`. U některých vygenerovaných varint lze spozorovat využití příkazu `:FOR` pro smyčku, který však již v rámci *RobotFramework* není podporovaný a byl nahrazen novějším zápisem. Ve zbytku varint neplatných testů se poté znovu objevují chyby jako *neexistující klíčová slova* nebo *nesprávné otevření prohlížeče*. Některé z chyb popsané u předchozích modelů byly opakovány.

Zdrojový kód 6.8: nesprávnou použití selektoru.

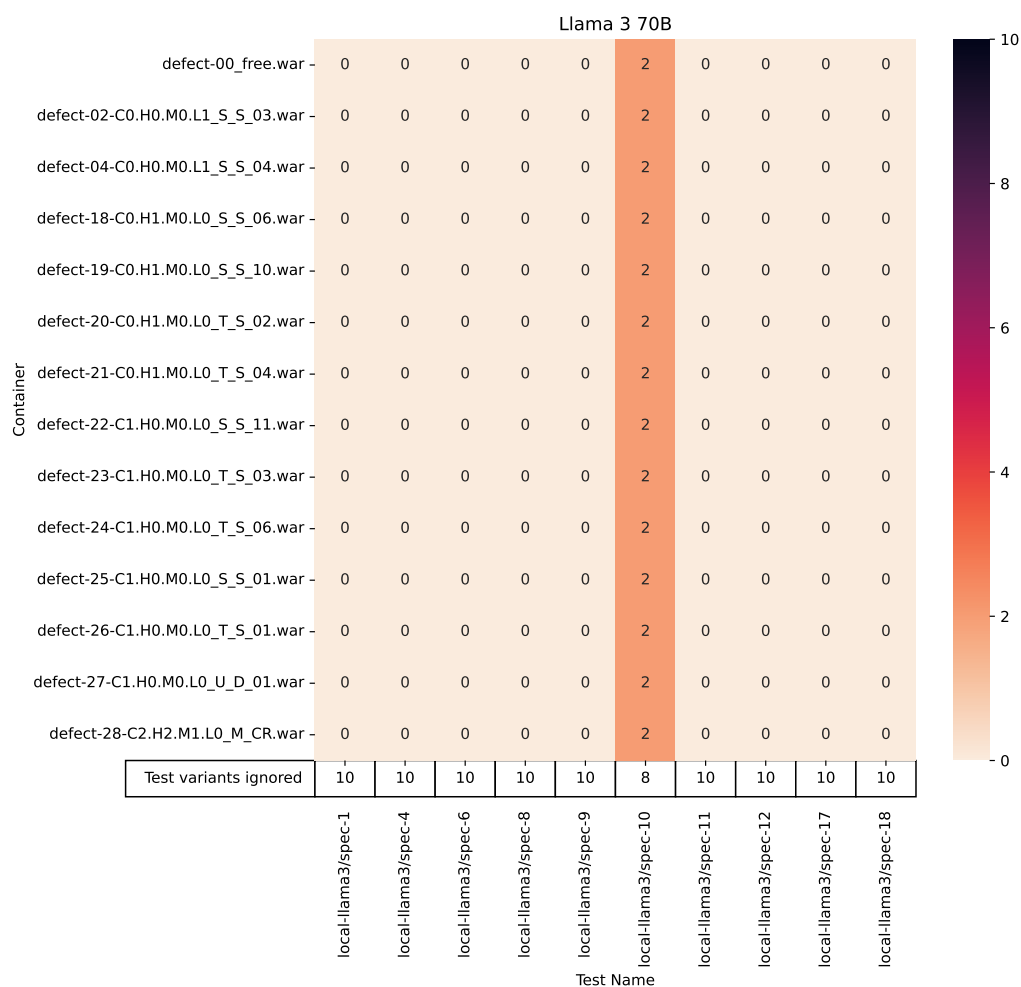
```

1 ...
2 Scenario 2: Teacher Login
3     ...
4     Element Should Be Visible      xpath://*[@id="header.
        teacher-view-nav"]
5     ...
6
```

6.3.4 Google

Uspokojivé výsledky také poskytl model *Gemini 1.5 Pro* od společnosti Google. Ten byl schopen pro každý test (vyjma specifikace 12 a 6) vygenerovat minimálně jednu variantu testu, schopnou odhalit veškeré chyby aplikace, jak lze vyčíst z obr. 6.8. Jedním z problémů objevujících se např. ve 2 z nevalidních variant testu 1 je nesprávné escapování znaků, kdy namísto jednoho escape indikátoru "

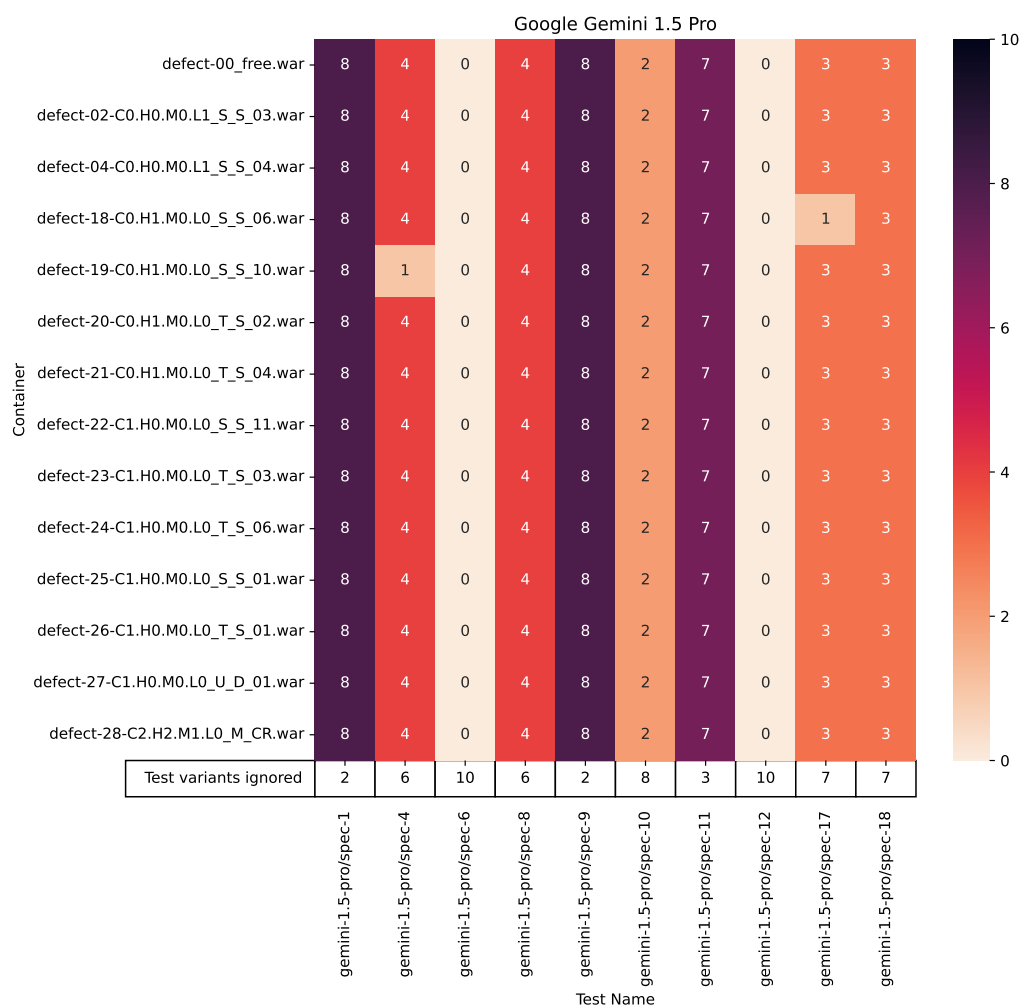
"byli použity 2 (např. v ukázce 6.9 na řádce 16). V druhé chybné varintě model definoval více vlastních klíčových slov se stejným názvem. V některých případech také došlo k nesprávnému umístění asserce nebo nesprávnému pojmenování proměnné nevyhovující podmínkám názvu v rámci *RobotFramework* (např. v ukázce 6.10 na řádce 5) či k jejímu úplnému nedefinování. Dalším problémem také je vytváření přiřazení, která nejsou v rámci promptu definovaná. Stejně tak je u některých volání klíčových slov opomenut argument. Stejně jako v případě modelu *Llama 3* zde v ně-

Obrázek 6.7: Výsledky pro lokální model Llama 3

kterých selhávajících testech na bezchybné variantě aplikace dochází k chybám jako *chybějící znovuotevření webového prohlížeče* nebo *využití již nepodporovaného zápisu FOR cyklu* nebo jeho neukončení. Z chyb, které také šlo pozorovat u jiných modelů se zde opakuje *nesprávné přiřazení hodnoty cesty XPath v argumentu* (viz 6.3.2), *posunutá indexace prvku v rámci cesty*, *nesprávné určení cesty k prvku*, *výběr z nabídky dle ID namísto pořadí* či *využití nevhodného klíčového slova pro odsouhlasení upozornění*.

V případě testu 4 selhávají 2 varianty (resp. procházejí, protože selhání je očekáváno) ze stejného důvodu jako v případě předchozích modelů, protože chyba je založena čistě na pseudonáhodě a nemusí se projevit vždy, takže veškeré z variant lze považovat za obecně platné. Stejně jako v případě modelu *Codellama 2* z platných testů pro specifikaci 17 na poruchovém klonu 18 nselhávají. Naopak varianta 1 testu

Obrázek 6.8: Výsledky pro model Google Gemini 1.5 Pro

10 selhává na neplatném importu knihovny, ale samotné testové scénáře jsou platné a prochází.

Zdrojový kód 6.9: Ukázka nesprávného escapování znaků.

```
1 ...
2 *** Test Cases ***
3 Student View Login
4     Open Browser      ${INDEX URL}      chrome
5     Maximize Browser Window
6     Sleep            2s
7     Click Element     xpath://*[@id="header.link.login"]
8     Sleep            2s
9     Login             brown      pass
10    Element Should Not Be Visible     xpath://*[@id="header.
```

```

    link.login"]
11     Sleep      1s
12     Element Text Should Be      xpath://*[@id="header.title.
    userHome"]      Noah Brown
13     Sleep      1s
14     Element Should Be Visible      xpath://*[@id="header.link.
    logout"]
15     Sleep      1s
16     Page Should Contain Element      css=#header \\.student-view
    -nav
17     Sleep      1s
18     Element Text Should Be      xpath://*[@id="stu.view.title"]
    Student's_View
19     Sleep      1s
20     Page Should Contain Element      xpath://*[@id="overview.
    personalInfoForm"]
21     Sleep      1s
22     Close Browser
23     ...
24     """

```

Zdrojový kód 6.10: Ukázka nesprávného pojmenování proměnné. Zbytek kódu vynechán.

```

1  *** Variables ***
2  ${URL}      http://localhost:4680/tbuis/index.jsp
3  ${LOGIN PAGE}      http://localhost:4680/tbuis/login
4  ${OVERVIEW PAGE}      http://localhost:4680/tbuis/student-view/
    overview
5  ${MY EXAMS PAGE}      http://localhost:4680/tbuis/student-view/
    myExamDates
6

```

6.3.5 Mistral

No a tedy teď začnu ty 2 Mistral modely.

6.4 Cena a časová náročnost generování

Budoucí vylepšení

7

Závěr

8

Seznam obrázků

2.1	Prostředí systému TbUIS z pohledu studenta.	13
4.1	Nahrávání scénáře za pomoci nástroje v Google Chrome	19
4.2	Zjednodušené schema algoritmu pro dotazování jazykového modelu při generování testu.	27
5.1	Znázornění orchestrace spouštění testů	34
5.2	Ukázka textové tabulky výsledků	37
5.3	Ukázka databázové tabulky výsledků	37
6.1	Výsledky pro model GPT-4	41
6.2	Nesprávně vybraný předmět z rozbalovacího seznamu.	41
6.3	Výsledky pro model GPT-4 Turbo	44
6.4	Výsledky pro model GPT-3.5 Turbo	45
6.5	Výsledky pro model Claude 3 Opus	48
6.6	Výsledky pro lokální model Codellama Instruct 34B	50
6.7	Výsledky pro lokální model Llama 3	52
6.8	Výsledky pro model Google Gemini 1.5 Pro	53

Seznam tabulek

2.1	Přehled a srovnání studií	11
2.2	Přehled a srovnání modelů generujících kód	11
4.1	Specifikace pro generované testy - část 1	17
4.2	Specifikace pro generované testy - část 2	18
4.3	Seznam poruchových klonů využitých pro testování.	18
4.4	Použité LLM modely	22
4.5	Seznam komponent testovací PC sestavy	24

Seznam výpisů

4.1	Ukázková struktura input složky	19
4.2	Hlavní režimy programu	20
4.3	Vytvoření nového testu (šablony)	20
4.4	Vzor pro vyplnění šablony testu	20
4.5	Vyplněná šablona testu pro specifikaci 18	21
4.6	Příklad systémového promptu	24
4.7	Ukáзка volání generace testu dle šablony	26
4.8	Použitý systémový prompt	28
4.9	Ukáзка ".env"souboru	28
4.10	Výstup modelu s nadbytečným textem.	28
5.1	Dockerfile pro sestavení obrazu varianty aplikačního serveru. . .	31
5.2	Docker Compose soubor pro sestavení kompozice	32
5.3	Vytvoření Docker kompozice z připravené konfigurace	33
5.4	Smazání Docker kompozice společně s vytvořenými obrazy . . .	33
5.5	Spuštění orchestračního programu v režimu spouštění testů . . .	33
5.6	Alternativní volání režimu spuštění testů	35
5.7	Zjednodušená ukázka konfiguračního souboru	35

6.1	Volání programu pro vyhodnocení dat.	39
6.2	Ukázka z vygenerovaného testu "openai-gpt4-turbo/spec-6-4.robot"(zbytek kódu vynechán).	42
6.3	Klíčové slovo z testu "openai-gpt4-turbo/spec-10-10.robot".	43
6.4	Příklad správné implementace specifikace 10 dle modelu GPT-4.	43
6.5	Ukázka nesprávného adresování XPath.	46
6.6	Ukázka selhání testu po nenalezeném prvku s danou hodnotou.	47
6.7	Ukázka chybně vygenerovaného testu "codellama/spec-10-7.robot".	49
6.8	nesprávnepoužití selektoru.	51
6.9	Ukázka nesprávného escapování znaků.	53
6.10	Ukázka nesprávného pojmenování proměnné. Zbytek kódu vynechán.	54

1101001 1100001
10101100001110010 1100001
101011010101 10

11010011101101001
0110000110101
111000101011101